ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1630

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

28/10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1874

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατά, πλησ Αρμενικής Εκκλησίας, αριθμ. 23

Διά πάσαν αίτησιν απευθυντέον τοις συντάκταις

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ετησία προκαταβολή εν Κωνσταντινουπόλει ..... Φρ. 46
» » εν επαρχίαις και Ελλάδι ..... » 60
» » εν Αίγυπτω και Ρουμανία ..... » 70
» » εν Εσπερία και Ρωσσία ..... » 80

Έκαστον φύλλον τιμάται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Αγγελίαι....πρός γρ. 2 τον στίχ. | Εν τοις διαφόροις γρ. 10 τον στίχ.
Διατριβαί, εν τη 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρός γρ. 100.

Διά την εγγραφην συνδρομητών ίδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικόν δελτίον—Όλίγα περί Συλλόγων — ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γαλλία (βοναπαρτιστικαί σκευωρίαι) — Ίσπανία (νίκη καρλιστών. Ο θάνατος του στρατάρχου Κόγχα)—Ιταλία (ειδήσεις)—Τελευταίαι πολιτικαί ειδήσεις—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ — Αυτοκρατορικόν αστεροσκοπείον. — Κρίσις του Βουτσιναίου ποιητικού διαγωνισμού του 1874 (τέλος)—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ —Τελευταίαι ειδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 28 ιουνίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Εν Ελλάδι ήρξαντο ήδη αναγγελλόμενα τα πρωτόλεια των βουλευτικών εκλογών. Είσέτι δεν ελάβομεν τας ειδήσεις του ταχυδρομείου όπως ίδωμεν υπό ποίας εντυπώσεις διήλθον αί πρώται τοιαύται τουλάχιστον ημέραι της ολισθηράς ταύτης ώρας εν τω βασιλείω της Ελλάδος, καθ' όσον το γενικόν αποτέλεσμα θα βραδύνωμεν όπως γνωρίσωμεν κατ' ακρίβειαν, αί δε γνώσεις ημών περί της διεξαγομένης εκλογικής πάλης περιορίζονται εις βραχείάν τινα περί του αποτελέσματος των εκλογών εν Αθήναις αγγελίαν του πρακτορείου Βορδεάνου υπό ημερομηνίαν της χθές. Δεν θέλομεν ούτε οφείλομεν εύθυς εξ υπογείου εκ μικράς παραγόμενοι είδήσεως να σχηματίσωμεν ιδέαν περί του συνόλου του αποτελέσματος των εκλογών τούτων εν Ελλάδι αίτινες άρτι συντελούνται, αλλ' όμως δικαιούμεθα να εξελέγξωμεν επιτροχάδην τα στοιχεία άπερ ήδη έχομεν εις προεκτίμησιν ούτως είπείν του γενικού των εκλογών αποτελέσματος όπερ γνωσθήσεται μόλις ημίν κατά την προσεχή εβδομάδα. Αληθώς εν τοιαύτη περιστάσει ή προκατάληψις φαίνεται οίονεί σκόπελος δυσπαράκαμπτος, αλλ' ή περιέργεια συνήθως εν τοις πολιτικοίς προτρέχει και των πραγμάτων και δεν θα σταθώμεν βεβαίως ημείς έξω του κανόνος τούτου. Ο ανταποκριτής του πρακτορείου Βορδεάνου διαβιβάζων ημίν κατάλογον πέντε ή εξ ονομάτων επιτυχόντων υποψηφίων και ενός αποτυχόντος ήθέλητε, φαίνεται, να παράσχη ημίν δείγμα του συνόλου και αληθώς εξ ολίγων πολλάκις τα πολλά κατ' αναλογίαν κρίνονται και εξ όνυχος τον λέοντα, λέγει ή παροιμία. Αλλ' ημείς δεν θα πράξωμεν τούτο και θα περιμείνωμεν να ίδωμεν τον λέοντα όλον, την Βουλήν εν τω βουλευτηρίω ερχομένην εις συνάφειαν μετά της κυβερνήσεως. Δεν δυνάμεθα όμως να μη σημειώσωμεν την εντύπωσιν ημών ότι εν τη σειρά των αναγγελλομένων ημίν ονομάτων και τα οποία βλέπει τις εν τοις τηλεγραφήμασιν εν οικείω τόπω υπάρχουσιν μεν παλαιά πρόσωπα παρελθόν ήδη έχοντα γνωστόν βουλευτικόν, υπάρχουσι δε και νέα τα οποία δεν έχομεν λόγους να προεικάσωμεν ότι θα προσθέσωσι μεγαλείον, πειθαρχίαν και συνάφειαν απαραίτητον εις την Βουλήν προς την πολιτικήν αυτής σταδιοδρομίαν και την εξασφάλισιν εγεγυών μονιμότητος εις κυβέρνησιν σπουδαίαν και υπερτέρως μορφών και φατριασμών ενεργούσαν. Δεν εννοούμεν να ελαττώσωμεν την αξίαν ουδενός, ουδ' έχομεν να φθονήσωμεν την εύνοιαν ην ή ευτυχία της ψήφου παρέσχεν άπαξ εις οιονδήποτε αλλ' όπόταν βλέπωμεν ότι πλησίον ανδρός αναμφισβητήτου χρησιμότητος εις την χώραν και την πολιτικήν αυτής αναστροφήν μειονοψηφούντος, αναδείκνυνται έτεροι αμφίβολα άχρι τούδε παρασχόντες σημεία συνεποίς και ομαλής πολιτικής συνδυαζούσης το πολιτικόν συμφέρον μετά της προσωπικότητος αυτών, άδυνατούμεν κατ' ακρίβειαν να έκτιμήσωμεν και αποφεύγωμεν να εξελέγξωμεν ό,τι παρουσιάζεται ημίν ως πρόβλημα πληρεστέρων δεόμενον στοιχείων προς επίλυσιν αυτού. Τον υπό του ανταποκριτού του πρακτορείου Βορδεάνου παρεχόμενον ημίν πήχυν, εάν θελήσωμεν να εφαρμόσωμεν εις το σύνολον, αναγκαζόμεθα έτι μάλλον να φανώμεν επιφυλακτικοί εξ ευλαβείας μή προσκρούσωμεν κατά των πραγμάτων άτινα δεν θα βραδύνωσι να δηλώσωσιν ημίν μετ' ού πολύ την αλήθειαν όλην, ήτις ουδέποτε κηύχθημεν πάντες να μη απομακρύνηται των γενικώς της χώρας συμφερόντων αλλ' αί εύχαί δυστυχώς σπανίως και διά τον πολιτικόν εν Ελλάδι κύκλον ουδέ σπανίως αναπαρίστανται εις την χώραν της πραγματικότητος.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ.

Επειδή ή «Βυζαντίς», αφορμήν λαμβάνουσα το παρελθόν σάββατον εκ των κατά το έτος τούτο διανεμομένων υπό του Ηπειρωτικού Συλλόγου συνδρομών εις τα άπορα σχολεία της Ηπείρου κατά τον κατάλογον ον τη εντολή του διοικητικού συμβουλίου ο γενικός γραμματεύς έπεμψε προς καταχώρισιν, και αναμιμνησκομένη και των του Φιλολογικού Συλλόγου δεν ηρκέσθη εις κρίσεις τον τρόπον της διανομής αφρώστας, αλλ' υπέρ τα έσκαμμένα προβάσα επανέρχεται εις τον σκολιόν εκείνον κύκλον, ενώ οί Σύλλογοι παρίστανται αυτή ως μηδέν ποιούντες γενναίον, ιδέαν ήν και ο «Τύπος» των κ. Πληθωνιδών από τινος χρόνου παρολισθήσας παροδικώς εξέφρασεν, αναγκαζόμεθα δι' ολίγων λέξεων ν' απαντήσωμεν το μέν ίνα μη τυχόν οί απλούστεροι πίστιν δίδόντες εις τινας εξεπίτηδες εξαιρμένας αφορμάς παραπικραίνωνται, το δε ίν' αφαιρεθή και παρά των δυσμενώς φρονούντων παν επιχείρημα καταφοράς.

Ο την πνευματικήν της Ανατολής κατάστασιν εξετάζων εκ του σύνεγγυς και ουχί αφηρημένως και από του γραφείου αυτού, δεν δύναται να μη ομολογήσή, ότι εν ω μέχρι πρό ολίγου χρόνου εν μέν τη Ελλάδι ή ελληνική κυβέρνησις ανέλαβε το καθήκον της δημοσίας παιδεύσεως, αυθορμητος δε των ομογενών ο πλούτος συνέρρει προς ενίσχυσιν αυτής, εν Ανατολή μόναι αί κοινότητες ή τις των φιλοπατρίδων εγχωρίων όμογενών, ο κοινός έρανος και ή ποιά συνδρομή παντός δημότου ειργάζοντο ανακλόγως των μέσων, ά ηδύναντο να διαθέσωσι προς ίδρυσιν και διατήρησιν σχολείων. Τούτου ένεκα εκτός των πόλεων, κωμοπόλεων και τινων επισήμων χωρίων τα λοιπά ή διατελούσιν υπό την επήρειαν των κοινών σχολείων ή παντελώς στερούνται και τούτων. Αιτία δε τούτου έστιν ότι παρ' ήμιν ούτε το δημοτικόν συμφέρον ελογίσαντο αί κοινότητες ώς εκ της ελλείψεως των αναγκαίων πόρων, ούτε τα δημοτικά σχολεία αρρένων και θηλέων εθεώρησαν ως τους φωταυγείς εκείνους φωστήρας, δι' ών το σκότος και ή αμάθεια ταχέως εξαλείφονται. Διά των ιδιωτικών δε τούτων ενεργειών άνευ προμελετημένου σχεδίου, αλλ' οίον από ταύτομάτου ιδρύοντο και διετηρούντο ολίγα σχολεία. Οί δε εν αλλοδαπή παρεπιδημούντες βαθύπλουτοι των όμογενών μετά την της Ελλάδος αναγέννησιν άπασαν σχεδόν την εαυτών περιουσίαν αφιέρουν τη κυρίως Ελλάδι περί ταύτης και μόνης φροντίζοντες και μεγαλοτρεπείς εν αυτή έδρας των Μουσών εγείροντες.

Την τοιαύτην λοιπόν εν στενώ κύκλω διάδοσιν των γραμμάτων μετά λύπης καθορώντες ολίγοι των ενταύθα λογίων και όμογενών, αναλογισάμενοι δε τα αίτια τα ταύτην επενεγκόντα και βουλόμενοι όπως άρωσι ταύτα διά συστηματικωτέρας ενεργείας και συνενώσωσιν άπάσας τας εθνικάς δυνάμεις περί τι εκπαιδευτικόν κέντρον προεστήσαντο την μεγαλόφρονα των Συλλόγων ιδέαν, ήτις εν βραχυτάτω χρόνω εναρκωθείσα εις τα σπλάγχνα του ημετέρου λαού, λογίζεται ώς ή μόνη σωστική άγκυρα της κλυδωνιζομένης πατρίδος. Εβλογητόν το όνομα των σχόντων την μεγαλουργόν ταύτην πρωτοβουλίαν, δι' ής αί μέν πραγματικαί της ημετέρας πατρίδος ανάγκαι γνωστόταται πάσιν εγένοντο, υπεδείχθησαν δε τα μέσα της θεραπείας και διά του συνδέσμου του πλούτου και των γραμμάτων κατορθωθήσεται, άν μή τι απρόοπτον γένηται, ή αναγέννησις της πατρίδος.

Αλλ' ώς εν πάσι κατά φυσικόν τινα λόγον συμβαίνει, τούτ' αυτό συνέβη και εν τοις Συλλόγοις. Ενόσω μέν οί Σύλλογοι έζων βίον οικιακόν, ούτως είπείν, και μεμονωμένον, ουδείς ήγειρε κατ' αυτών μεμψιμοιρίαν τινά. Τούναντίον πανταχόθεν ήρχοντο αυτοίς έμψυχώσεις και προτροπαί, ουδείς δ' έφημερίς ύψωσε φωνήν κατά των Συλλόγων. Αφ' ού όμως οί Σύλλογοι πρωϊδεύσαν, και το κοινόν ήρξατο ενδιαφέρηται περί αυτών επιδεικνύμενον την αυτού εύνοιαν, αναφαίνονται και αί κρίσεις και αί επικρίσεις κατά των Συλλόγων. Και δεν εννοούμεν να παρακωλύσωμεν τας τοιάς δε ή τοιάς δε κρίσεις· διότι τούτο ήτο φυσικόν και προ πολλού περιμενόμενον· δυσανασχετούμεν όμως όταν βλέπωμεν ότι οί μέχρι τούδε τα των Συλλόγων επικρίνοντες δεν φαίνονται έμπνεόμενοι ούτε υπό της αληθείας, ούτε υπό των εθνικών συμφερόντων. Που στηρίζονται άρά γε οί φρονούντες τοσούτον κατηγορηματικώς ότι οί Σύλλογοι βλάπτουσι μάλλον ή ωφελούσιν; Μέχρι προ ολίγου ποού ηκούετο ή φωνή των ημετέρων περί κύκλον εκπαιδευτικόν ευρύτερον ασχολουμένων, ποία δε φροντίς ελαμβάνετο περί της πνευματικής των επαρχιών καταστάσεως; Το φύσει φιλόμουσον του Έλληνος αίσθημα περί την ιδίαν πόλιν ή κώμην περιοριζόμενον εις διαμάχας και διαπληκτισμούς κατέληγε, περί του τρόπου της διαχειρίσεως των κληροδοτημάτων ενασχολούμενον. Εντεύθεν και τα υπάρχοντα σχολεία παλαίστρα κομματικών παθών καταστάντα και ανεξέλεγκτα ηθικώς όλως· αφιέμενα ούδέν ίχνος προόδου ηδύναντο να δείκνύωσιν. Επειτα εξέλιπεν από πολλού ή ευγενής εκείνη των παλαιών και περιωνύμων σχολείων της Ανατολής άμιλλα, ή παραγαγούσα τους προ της αναγεννήσεως της Ελλάδος θαυμαζομένους λογίους. Ούδέν λοιπόν σημείον προόδου ήν, τούναντίον οπισθοδρόμησις τις μάλιστα. Σκέψις περί δομοιομόρφου διδασκαλίας και εκδόσεως διδακτικών βιβλίων ή το κυριώτερον περί μορφώσεως δημοδιδασκάλων των πραγματικών τούτων του ημετέρου έθνους σκαπανέων ούτε εν διανοία ποτέ επήλθεν. Ούτε άρα αί ύλικαί του έθνους δυνάμεις ούτε αί πνευματικαί συνηδελφωμέναι προσήλθον αρωγοί ίνα διαλύσωσι το σκότος της άμαθείας των εν ταις επαρχίαις, εξεγείρωσι το πατριωτικόν αίσθημα, υπεκκαύσωσι την φιλομουσίαν και νέαν ζωήν και πνεύμα εμφυσήσωσιν εις την όλως παρημελημένην δημοτικήν παίδευσιν, την γενέτειραν της προόδου και του πολιτισμού εν χώρας, ένθα αύτην θεραπεύουσιν. Ότι ή σύστασις των Συλλόγων ήν εθνική ανάγκη, αποδείκνυται και από της εντός ολίγων ετών ιδρύσεως εκατόν και επέκεινα τοιούτων Συλλόγων εν ταις επαρχίαις της οθωμανικής αυτοκρατορίας· και εν αυταίς έτι ταις ξέναις χώρας, ένθα υπάρχουσιν έλληνικαί αποικίαι και ένεκα της επιμιξίας μετ' αλλογενών το εθνικόν αίσθημα εμαρκίνετο, ο δ' ελληνισμός εκινδύνευε τον έτχατον των κινδύνων. Διά της συστάσεως δε των Συλλόγων τούτων και μάλιστα του Φιλολογικού και των εν Κωνσταιτινουπόλει και είπου άλλαχού κεντρικών επαρχιακών και των άλλων των μερικωτέρων διηγέρθη εις απίστευτον βαθμόν ή φιλομάθεια και φιλομουσία ούτως, ώστε επετεύχθη ή συνένωσις όλων των τάξεων και αυτής της κατωτέρας, ήτις μέχρι τούδε ουδέποτε ησθάνετο την ανάγκην, ουδέ προσεκλήθη να λάβη μέρος εις τα της δημοτικής εκπαιδεύσεως. Αν δε σήμερον οί άνθρωποι του λαού καταδαπανώσι χρήματα προς όποιονδήποτε των δημοτικών σχολείων της επαρχίας αυτών και δεικνύωσιν ενδιαφέρον, τούτο ξαναντιρρήτως οφείλεται εις τας ενεργείας των Συλλόγων. Δεν είναι υπερβολή να είπωμεν, ως εκ των εις τους Συλλόγους πεμπομένων εκθέσεων εικάζομεν, ότι από τετραετίας συνέστησαν περί τα 500 δημοτικά σχολεία, ών κατάλογον θέλει παρουσιάσει βεβαίως εν καιρώ τω δέοντι ο Φιλολογικός Σύλλογος· συνέστησαν δε και πολλά νηπιαγωγεία, ενώ πρότερον ουδείς περί αυτών εγίνετο λόγος, ουδέ ήσαν ταύτα γνωστά εις τους ημετέρους τόπους.

Το αποτέλεσμα τούτο άναιρεί αριδήλως έτέραν τινά κατηγορίαν, καθ' ήν οί Σύλλογοι άφαιρούσι τα χρήματα, όσα ήσαν ωρισμένα διά τα σχολεία. Οί τοιαύτα διαδίδοντες λέγουσι ψεύδος εύξελέγκτον και διά τούς εξής λόγους· το μέν ότι τα χρήματα, όσα τοις Συλλόγοις δίδονται χρησιμεύουσι διά τα σχολεία, το δε ότι οί εύποροϋντες των όμογενών ού μόνον δεν έπαυσαν ένεκα των Συλλόγων χορηγούντες χρήματα εις τα σχολεία, αλλά τουναντίον λαβόντες αφορμήν εκ των Συλλόγων και κατιδόντες τας πολλάς ανάγκας ηύξησαν τας χορηγίας αυτών. Δυστυχώς προ των Συλλόγων μάλιστα πολλοί των εύπορούντων όμογενών έφρόνουν ότι έχομεν πολλά σχολεία, πρέπει δε αφίνοντες τα γράμματα να επιδοθώμεν εις τα πράγματα. Έκτοτε όμως ήλλαξαν γνώμην μεταπεισθέντες ότι έχομεν μεγίστην ανάγκην προς διάδοσιν της δημοτικής παιδεύσεως, αυτοί γενόμενοι οί πρωτουργοί και παραστάται του νέου τούτου εκπαιδευτικού εν τη Ανατολή πνεύματος. Και σύλλογοι δε μερικώτεροι και δι' ωρισμένα σχολεία συνέστησαν, ως λ. χ. ή Ξηροκρήνη διά την Μεγάλην του Γένους Σχολήν και ή Μακεδονική αδελφότης διά το εν Τσοτυλίφ γυμνάσιον. Απατώνται δε απάτην μεγάλην οί λέγοντες ότι ένεκα των Συλλόγων στερείται ή Μεγάλη του Γένους Σχολή διότι εσχάτως άκόμη οί φίλοι και κηδεμόνες των Συλλόγων ανεδείχθησαν ζηλωταί και προστάται αυτής. Βεβαίως ότι δαπανώσιν οί όμογενείς υπέρ της γεραράς και πανευκλεούς ταύτης Σχολής, έστι καλώς και εθνικώς δεδαπανημένον· αλλά πράττουσιν έργον ωφέλιμον και εθνικόν όσοι προφάσει δήθεν της Μεγάλης του Γένους Σχολής συμβουλεύουσι ν' αποκύψωσι τα προς τους Συλλόγους χορηγούμενα χρήματα, άτινα δίδονται ώς βοήθεια και συνδρομή εις 300 δημοτικά σχολεία των επαρχιών, ένθα 4 και 5 χιλιάδες παίδες του λαού σπουδάζουσιν;

Αλλ' οί Σύλλογοι άφαιρούσι την προθυμίαν και τον ζήλον των εν ταις επαρχίαις, φωνάζουσιν οί εναντίοι. Αρκούσι προς απόδειξιν της απάτης των αί λαμπραί εργασίαι πολλών Συλλόγων των επαρχιών, οίον του εν Σερρών, του εν Θεσσαλονίκη, του εν Βοδενοίς, του εν Καστορία, του εν Κορυτσά, του εν Ραιδεστώ, του εν Βάρνη και είπου άλλαχού· άν δεν εφοβούμεθα το μακρηγορείν ηθέλομεν αναλύσει τας εργασίας αυτών τας εκπαιδευτικάς, πιστεύομεν όμως ότι οί τον δημοσιογραφικόν κάλαμον κατά των Συλλόγων ακονίσαντες θα θελήτωσι νύν να μελετήσωσιν επισταμένως τα των Συλλόγων γνωστά πάτι γενόμενα διά των εκθέσεων.

Τελευταίον και οίονεί ως κορωνίδα όλων επιφέρουσι τον τρόπον της διανομής των χρημάτων και επί τούτου ερειδόμενοι δεν διστάζουσι ν' ανακράζωσι τί έπραξαν και τί πράττουσιν οί εκπαιδευτικοί Σύλλογοι. Λέγουσι λοιπόν ότι ή διανομή των χρημάτων γίγνεται κακή και ανωφελής κατακερματιζομένη εις μικράς δόσεις. Διά τους ειδάτας καλώς τα πράγματα των επαρχιών, ή καλλιτέρα των χρημάτων χρήσις έστιν αύτη, ήν τιθέκασιν εις ενέργειαν οί Σύλλογοι, ενόσω έχουσι περιωρισμένα μέσα. Όπου ανάγκη πολλών χρημάτων σχετικώς ως προς άλλα, οί Σύλλογοι δεν διστάζουσι να χορηγήσωσι πολλά· οίον ο μέν Ηπειρωτικός κατά τον δημοσιευθέντα κατάλογον 100 λίρας διά τα σχολεία της Αχρίδος, 70 λίρας διά τινα σχολεία της Πρεμυθίας, 40 διά τα της Γκόρας, 30 διά την Αβδέλλαν. 30 διά την Λάϊστραν· ο δε Φιλολογικός 60 διά τα σχολεία της Νειροκόπης, 50 διά τα σχολεία της Πρεσρένης, 80 διά τα των Β. τωλίων, 60 διά τα της Στρωμνίτσης κτλ. Παραλείπομεν ότι ο μέν κ. Χρηστάκης Ζωγράφος έχει ωρισμένα ετησίως περί τα 1500 λίρας διά το εν Κεστορατείω διδασκαλείον προς κατάρτησιν διδασκάλων και διδασκαλισσών, ο δε κ. Γ. Ζαρίφης 1000 διά το εν Φιλιππουπόλει διδασκαλείον. Ο Ηπειρωτικός λοιπόν και Φιλολογικός κατακερματίζουσι τα χρήματα, το μικτόν σύστημα προελόμενοι και προς υποστήριξιν σχολείων παρέχοντες ανά 10 ή 15 και 20 λίρας; Η διανομή μικρών ποσοτήτων ότι έχει ορθώς γίνεται καταφανές εξ αυτής της καταστάσεως των χωρίων των επαρχιών, εις ά πέμπεται το ορισθέν ποσόν. Η στατιστική έκάστου χωρίου ως προς τον πληθυσμόν, τα [illegible] των σχολείων και τας ανάγκας ών έχει αφ' ενός, αφ' ετέρου δε ή αρχή ότι διά της μικράς εκείνης συνδρομής εξεγείρεται ή φιλομουσία και το πατριωτικόν αίσθημα και άμιλλα προτυγγάνεται προς συνδρομήν, πείθουσιν έκαστον ότι οί Σύλλογοι εύτυχειδήτως έκπληροϋσι την εαυτών αποστολήν. Ατυχώς· επειδή δεν επεκράτησεν ή συνήθεια να δημοσιεύωνται αί αιτήσεις των χωρίων των επαρχιών προς τους Συλλόγους απευθυνόμενοι σύν τη υποδείξει του ποσού, ουδέ κάν άποσπάσματα των πεμπομένων εκθέσεων φέρονται εις φως περί του πνεύματος, όπερ επικρατεί εις τα πλησιόχωρα, όταν υπό του Συλλόγου υποστηρίζεται σχολείόν τι, ουδέ πάσαι οικοδομαί ηγέρθησαν τη φιλοτίμω δαπάνη και έργασία των εγχωρίων, αρκούμεθα να δηλώσωμεν τοις εναντίοις, ότι, της διανομής γενομένης εν δημοσία γενική συνεδριάσει, πάσα πληροφορία άσμένως δίδεται παντί του συλλόγου μέλει. Επειτα άνωνομερώς το σύστημα της διανομής, όπερ υποδειανύουσιν υπ' όψιν ελαμβάνετο, συνιστώτο δε όλίγα άλλά πολυδάπανα σχολεία διά τινάς πόλεις και κεντρικά μέρη αποκλειστικώς υπό των Συλλόγων και μόνον, ούτε ή δημοτική παίδευσις εύρύτερον ήθελε διαδοθή, ούδε τα σχολεία ήθελον χρησιμεύει ό,τι πλειοτέρους παίδας να προσελκύωσι, των διά τα δημοτικά σχολεία ως εκ της ηλικίας μη δυναμένων φοιτάν εις μεμακρυσμένα της πατρίδος αυτών μέρη. Και ταύτα μέν ούτως. Εκ δε των μέχρι τούδε ατέχνως μέν ρηθέντων, προκληθέντων δε εξ αγανακτήσεως ότι παρά τισιν ημών πνεύμα αμεροληψίας και δικαιοσύνης και είς αυτά τα εθνικά ημών πράγματα δεν φαίνεται υπάρχον, δήλον κατέστη τούτο μέν ότι οί Σύλλογοι θαυμασίως εκπληροϋσι τον δι' ον συνέστησαν σκοπόν, τούτο δε ότι πραγματικώς δι' αυτών νέα δίδεται κίνησις και ανάπτυξις εις την παιδείαν, όπερ φαίνεται και εκ της κατ' έτος εκατονταπλασιάσεως των διά τας επαρχίας πωλουμένων βιβλίων, και τέλος ότι ωρείλεται αυτοίς εθνική ευγνωμοσύνη και ουχί άδικοι μομφαί και κρίσεις δυσμενείς, ουδέ παρατηρήσεις των αφιλοκερδώς ψυχή τε και πνεύματι αυτοίς αρωσιωμένων, οίτινες θυσιάζοντες τα ίδια συμφέροντα πολλάκις έχουσι το άτύχημα να υποβάλωσιν εαυτούς εις κρίσιν ουχί εξ αυτών των πραγμάτων και του αληθούς της πατρίδος συμφέροντος ορμωμένην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

ΒΟΝΑΠΑΡΤΙΣΤΙΚΑΙ ΣΚΕΥΩΡΙΑΙ.

Αί γαλλικαί εφημερίδες δημοσιεύουσι τας εξής περιέργους επιστολάς εξ ών καταφαίνονται αί σκευωρίαι δι' ών οί βοναπαρτισταί ελπίζουσιν ότι θα παλινορθώσωσι θάττον ή βράδιον την δυναστείαν αυτών εν Γαλλία. Η πρώτη απευθύνεται προς τον Ανεξάρτητον του Όάζ.

«Σαίν Ζουστ, τη 24 ιουνίου 1874.

»Κύριε Λαφρινέρ,

»Έλαβον προ τινος παρά του κ. Λέοντος Σεβρώ την ακόλουθον επιστολήν, και σήμερον στέλλω προς αυτόν την άρμόζουσαν απάντησιν· παρακαλώ ούν νά καταχωρίσητε εις το φύλλον σας τας δύο ταύτας επιστολάς, άν κρίνητε τούτο ωφέλιμον.

»Κύριε,

«Σπεύδω να διαβιβάσω υμίν φωτογραφίαν υπογεγραμμένην υπό του αυτοκρατορικού πρίγκηπος ής ή Α. Υψηλότης ευηρεστήθη να μοί αναθέση την προς υμάς αποστολήν ως τεκμήριον της ευχαριστήσεως ήν ησθάνθη ιδούσα υμάς εν Σισλεχούρστ τη 16 του παρελθόντος μαρτίου.

Δέχθητε, Κύριε, παρακαλώ την διαβεβαίωσιν της μάλιστα διακεκριμένης υπολήψεώς μου.

ΛΕΩΝ ΣΕΒΡΩ.

Ιδού δε και ή απάντησις·

»Κύριε,

»Τη 16 του παρελθόντος μαρτίου, ευρισκόμενος εν Λονδίνω δι' υποθέσεις μου, συνέλαβον την ιδέαν να παρευρεθώ χάριν περιεργείας εις την εν Σισλεχούρστ διαδήλωσιν. Ούτως ηδυνήθητε να βεβαιώσητε την παρουσίαν μου διά του καταστίχου όπερ ώρειλε να υπογράφη όείς Campden Place εισερχόμενος.

»Αλλ' ενταύθα πάυει ή συμμετοχή μου εις την διαδήλωσιν ής, προς άτομικήν μου οικοδομήν, ήβουλήμην να ήμαιμόνον θεατής.

Δύνασθε δε τοσούτω μάλλον ν' ανάμνησθήτε της περί τούτου εχεμυθίας μου, καθ' όσον υμείς αυτός, κύριε, επαρουσιάζετε ένα προς ένα τους απαρτίζοντας την εξ Όάζ πρεσβείαν.

»Δεν ελησμονήσατε βεβαίως ότι έλειπον κατά την ώραν της υποδοχής.

»Η επιφύλαξίς μου ήτον αυθόρμητος και έκουσία.

»Δεν έχω λοιπόν δικαίωμα επί της φωτογραφίας του πρίγκηπος φωτογραφίας συνοδευομένης υπό της ιδίας αυτού υπογραφής και ήν ελάβετε τον κόπον να μοί πέμψητε διά του ταχυδρομείου· όθεν σπεύδω ν' αναποστείλω υμίν αυτήν διά του ταχυδρόμου ότι θέλει κρίνει υμίν την επιστολήν ταύτην.

»Συγχωρήσατέ μοι να προσθέσω, κύριε, και τούτο άνευ της ελαχίστης προθέσεως όπως λυπήσω υμάς, ότι δι' εμέ υπερτάτη ταπείνωσις είναι να σκεφθώ ότι Γάλλος ηδυνήθη μίαν μόνην στιγμήν να μέ νομίση ικανόν όπως τοσούτον εύχερώς παράσχω άρεσιν εις κυβέρνησιν, ής ο άρχηγός, αφού έκήρυξε παρά την θέλησιν του έθνους τον πόλεμον, απροπαράσκευος, παρέδωκε το ξίφος του και εκατονταπλασιχιλίους στρατιώτας εις τους Πρώσσους.

Περιπλέον δε, άν ή φιλοπατρία μου μοί συνεχώρει να ήμαι είσέτι βοναπαρτιστής· μετά το Σεδάν επί τη υποθέσει ότι και πρότερον ήμην, οφείλω να ομολογήσω ότι το θέαμα ού εγενόμην εν Σισλεχούρστ τεταπεινωμένος και τεθλιμμένος θεατής ήθελε μοί εμποιήσει αηδίαν ανεξάλειπτον.

»Ηκουσα τον κ. Παύλον Κασσανιάκ, άνδρα σημαίνοντα εν τη μερίδι υμών, γεγωνυίαν τη φωνή απαγγέλλοντα εν μέσω όμίλου παταγωδώς ανευφημούντος αυτόν τους εξής χαρακτηριστικούς λόγους:

»Εν Γαλλία υπάρχουσι δέκα εκατομμύρια εκλογέων· επί των δέκα τούτων εκατομμυρίων, υπάρχουσιν εξ εκατομμύρια αμαθών, οίτινες ουδέν εκ της πολιτικής εννοούσιν. Αυτά τα εξ εκατομμύρια πρέπει να καλλιεργήσωμεν, διότι μετ' αυτών θα παλινορθώσωμεν την αυτοκρατορίαν.

«—Αλλά, αντέλεξα προς αυτόν συνεσταλμένως, δεν πρέπει πολύ να βασίζησθε επί των χωρικών, διότι άφ' ότου παρατηρούσιν ότι τα προϊόντα αυτών πωλούνται επίσης καλώς επί της δημοκρατίας καθώς και επί της αυτοκρατορίας, γίνονται δημοκρατικοί.

«—Είναι αληθές, αντεπήντησεν· όθεν θέλομεν διατηρήσει την προσωρινότητα εφ' όσον δυνηθώμεν, όπως και τα χωρία πάθωσιν εκ της δυστυχίας».

»Πάντες ούτοι οί λόγοι και άλλοι όμοιοι ελέγοντο ενώ ο πρίγκηψ είχε τον κ. Ρουέ παρ' αυτώ, υπεδέχετο την επιτροπήν της επί τον λαόν των Πυρισίων εκκλήσεως, και διένεμε δεξιάς και αριστεράς πλείστας όσας διά της χειρός δεξιώσεις.

»Μερίς ήτις προτίθεται, όπως θριαμβεύση να εκμεταλλευθή την αμάθειαν και την πτωχείαν, είναι κατ' εμέ μερίς δεδικασμένη και καταδεδικασμένη υπό των τιμίων ανθρώπων και των πατριωτών. Όθεν απόφασιν έχω, υπέρ ποτε, να υπερασπίσω την δημοκρατίαν κατά των όρέξεων και των πλεονεξιών των μοναρχικών φατριών ουχί προς το συμφέρον μιάς μερίδος· αλλ' υπέρ της σωτηρίας, υπέρ της τιμής, υπέρ της εύδαιμονίας της Γαλλίας.

»Σάς παρακαλώ λοιπόν, κύριε, να ευαρεστηθήτε όπως μέ απαλλάξητε του λοιπού της προσβολής των διακοινώσεων και των διανομών υμών.

Έχω την τιμήν να ήμαι, κύριε, μετά των οφειλομένων υμίν αισθημάτων ταπεινοτάτος υμών θεράπων

ΡΙΓΩ.

ΙΤΑΛΙΑ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Οί ίσπανοί νομιμόφρονες λίαν δραστηρίως θέτουσιν εις ενέργειαν τους πράκτορας αυτών εν τω Βατικανώ όπως καταστήσωσιν αδύνατον την μεταξύ της Αγίας Έδρας και της κυβερνήσεως του στρατάρχου Σερράνου συμφωνίαν προς επανάληψιν των διπλωματικών σχέσεων. Εν όσω ο αγών του δον Κάρλου παρουσίαζεν ελπίδας τινάς περί επιτυχίας, αί εισηγήσεις αύται ήσαν τοσούτω μάλλον αποτελεσματικαί, καθ' όσον εγίνοντο εύπρόσδεκτοι παρά τω πάπα και τω καρδιναλίω πρωθυπουργώ. Αλλά του λοιπού, και αύτοί οί περί τον Άγιον Πατέρα θεωρούσι σχεδόν αποτυχόντα τον αγώνα, και επειδή έτέρωθεν επιμένουσιν ως προσωρινήν χαρακτηρίζοντες την δημοκρατικήν μορφήν της ισπανικής κυβερνήσεως, υποτίθεται ότι θέλει επέλθει ή περί ής ο λόγος συμφωνία και θέλει διορισθή νέος νουντσιος εις Μαδρίτην και επίσκοποι εις τας χηρευούσας εν Ισπανία επισκοπάς.

Προβλέποντες δε οί εν τω Βατικανώ την περίπτωσιν καθ' ήν ο δον Κάρλος και τα στρατεύματα αυτού ήθελον αναγκασθή να εγκαταλείψωσιν οριστικώς το ισπανικόν έδαφος, συνέλαβον την ιδέαν να χρησιμοποιήσωσιν αυτά προς αναίρεσιν του λησταρχικού πολέμου.

Ο περιβόητος Τριστάνυ, ότις οφείλει την φήμην αυτού εις τα ανδραγαθήματά του εν ταις μεσημβριναίς ιταλικαίς επαρχίαις πολλώ μάλλον ή εις την συμμετοχήν αυτού εν τη καρλιστική επαναστάσει, μετέβη επί τούτω εις Ρώμην. Τα κληρικά όργανα ήθέλησαν να διαφεύσωσι διά της σιωπής αυτών την εν Ρώμη παρουσίαν του όπλαρχηγού τούτου, αλλά καθώ βιβαιοί ο εκ Ρώμης ανταποκριτής της «Βελγικής Ανεξαρτησίας», ο Τριστάνυ ήλθεν εις συνεντεύξεις μετά των νύν αρχηγών του παπικού στρατού διαμένοντος εν τω Βατικανώ, και συνεπείς των συνεντεύξεων τούτων ήρξαντο επεξεργαζόμενοι σχέδιον όπως διευκολύνωσι τοις καρλισταίς τα προς μετακόμισιν μέσα και εξασφαλίσωσι τας αναγκαίας σχέσεις εν ταις επαρχίαις ένθα έπρεπε ν' αρχίση ο πόλεμος. Θα ενεκαινίζετο τα

ἀλλ' ἐγκαταλείψας τὸ πλεῖστον τῶν τραυματιῶν αὐτοῦ.

Αἱ ζημίαι τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοῦ ὑπολογίζονται εἰς τετρακισχιλίους νεκροὺς ἢ τραυματίας.

Ἐκτὸς τοῦ στρατάρχου Κόγχα φονευθέντος, ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης εἷς μοίραρχος καὶ τριακόσιοι ἀξιωματικοί.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ τῶν τελευταίων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀρυόμεθα τὰς ἑπομένας νεωτέρας πολιτικὰς εἰδήσεις.

Ἡ κηδεία τοῦ ἐνδόξου στρατάρχου ἐγέθετο τὴν 2 ἰουλίου μετὰ μεγίστης καὶ ἐξαιρέτου πομπῆς ἐν Μαδρίτῃ, παρισταμένων ἐν αὐτῇ ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐπισημοτήτων, τοῦ στρατάρχου Σερράνου, τῶν ὑπουργῶν καὶ πολυαριθμου ἄλλου πλήθους.

Κατά τι ἐκ Μαδρίτης τηλεγράφημα, ὁ ἀριθμὸς τῶν καρλιστῶν αὐξάνει τεραστίως, καθότι συγκεντρωθέντες ἤδη ἱστανται περὶ τὴν Ἐστέλλαν παρατεταγμένοι περὶ τοὺς 38,000. Ἐν τούτοις οἱ φίλοι τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ λαοῦ ἐλευθερίας ἐλπίζουσιν ὅτι ὁ στρατηγὸς Ζαβάλας ἀφεύκτως θέλει καταβάλει τοὺς καρλιστάς, ὡς ἔχων ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ 104 τηλεβόλα.

Ἀλλ' ὅμως εἰς ταῦτα μὴ ἀρκούμενοι οἱ Ἱσπανοὶ διοργανοῦσιν ἓκ νέου στρατὸν, στρατολογοῦντες ὡς πλείστους καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὰ ὅπλα ἀσκοῦντες· ἡ πρόθεσις τῆς κυβερνήσεώς ἐστι τὸ συγκροτῆσαι στρατὸν ἐκ 200,000 ἀνδρῶν.

Ἡ ἔναρξις νέας κατὰ τῶν καρλιστῶν ἐπιθέσεως γενικῶς ὑποτίθεται ὅτι δὲν θέλει ἀρχίσει πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Ἀλλ' ἡ μακρὰ αὕτη ἀπραξία γενήσεται βεβαίως πολλῶν μὲν κακῶν διὰ τὸν ἱσπανικὸν λαὸν, πολλῆς δὲ ὠφελείας διὰ τὸν δὸν Κάρλον πρόξενος, καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ ἤδη οἱ καρλισταὶ ἐκυρίευσαν τοσαύτας θέσεις τῶν κυβερνητικῶν περὶ τὸ Βιλβάον, ὅπερ ἤρξαντο αὖθις πολιορκοῦντες. Εἰ καὶ αἱ ἐξ Ἱσπανίας εἰδήσεις οὐδὲν θετικὸν λέγουσι, πλὴν ἀπέναντι τῶν γεγονότων τούτων δὲν θὰ ἐσφάλλομεν βεβαίως μεγάλως, ἐὰν ἐλέγομεν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Κόγχα συνεπήγαγε μεγάλην θραῦσιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ, ὅστις οὐ μόνον γενναίως ὑπὸ τῶν καρλιστῶν ἀπεκρούσθη, ἀλλὰ καὶ καταδιωχθεὶς ἐξεδιώχθη ἐκ πολλῶν θέσεων, ἃς πρότερον εἶχε κυριεύσει τῇ περινοίᾳ τοῦ Κόγχα.

Μετά τινα γενικὴν τοῦ βορείου στρατοῦ ἐπιθεώρησιν ὁ ἀρχιστράτηγος Ζαβάλας συναγαγὼν περὶ αὐτὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀπηύθυνε ζωηροτάτην προκήρυξιν, δι' ἧς ἐδήλου ὅτι ἄπασα ἡ ἀποκλειστικὴ ἐνασχόλησις ἔσται ὁ κατὰ τοῦ καρλισμοῦ πόλεμος, κατέναντι τοῦ ὁποίου θέλει ἐπιληφθῆ πάσης συμπαθείας καὶ πάσης πολιτικῆς πεποιθήσεως. Ἡ προκήρυξις αὕτη καθὼς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ζαβάλα ληφθέντα μέτρα ἐνεποίησαν τὴν καλλίστην ἐντύπωσιν. Ὁ στρατηγὸς Μοριόνες θ' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν ἑνὸς σώματος στρατιωτικοῦ, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ στρατηγοὶ Ζαβάλας, Μαρτινὲζ καὶ Κάμπος θέλουσιν ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Πόρτικα, Λασέρβα, Βέγλελ καὶ Φαγιόρδο.

Ἡ ἔναρξις τῶν συνδριάσεων τοῦ πολυθρυλήτου διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Βρυξελλῶν ἀναβάλλεται ὁλονὲν ἀνὰ μίαν ἡμέραν. Ὁ «Βελγικὸς Ἀστὴρ» ἤδη διαβεβαιοῖ ὅτι αἱ συνεδριάσεις ἐκεῖναι ἄρχονται τὴν 29 ἰουλίου καὶ ὅτι ἐν αὐταῖς θέλουσι παρίστασθαι 42 ἀντιπρόσωποι διαφόρων κυβερνήσεων. Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων ἔσεται ἡ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ κόμης Δέρβυ ἀπαντῶν εἴς τινα ἐρώτησιν τοῦ Κὰρλ Δέμιγ, ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει μὲν μετάσχει τοῦ ἐν Βρυξέλλαις διεθνοῦς συνεδρίου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀποκλισθῶσι ἐκ τῆς χορείας τῶν συζητηθησομένων τὰ ζητήματα «περὶ τῶν ἀμοιβαίων πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἐμπολέμων, καθότι πᾶσα νεωτέρα εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ διεθνοῦς δικαίου προσθήκη εἶναι κατὰ τὸν ἄγγλον πολιτικὸν ἀνωφελὴς—καὶ δεύτερον τὸ νὰ μὴ γείνῃ οὐδεμία συζήτησις περὶ «τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου». Προσέθηκε δὲ ὁ ἀνὴρ, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπαιτεῖ τὴν ὁριστικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ συνέδριον δὲν θέλει ἐπεκτείνει τὰς συζητήσεις αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν δύο τούτων θεμάτων—«ἄλλως οὐδένα θέλει πέμψει ἐκεῖσε ἀντιπρόσωπον.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας δὲν θέλει περιβληθῆ διὰ τῆς ἐντολῆς τοῦ νὰ συναινῇ εἰς τὰς περὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, ἀλλ' ἁπλῶς αὐτόθι παριστάμενος θέλει ἐπιστέλλει τὰς ἁρμοδίους ἐκθέσεις εἰς τὴν οἰκείαν κυβέρνησιν, ἥτις διαφυλάξει δι' ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα τῆς κυρώσεως.

Καθὰ δὲ ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων μανθάνομεν, ἐγένοντο ἤδη συνεννοήσεις μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως μὴ ἔλθωσιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου θέματά τινα τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἄλλα, ἅτινα θέλουσιν ἀποφύγει ἀπὸ κοινοῦ.

Ὁ Βίσμαρκ ἀφίκετο τὴν 4 ἰουλίου εἰς Κίσσιγγεν, ἔνθα ἐγένετο αὐτῷ μεγαλοπρεπὴ καὶ ἐνθουσιώδης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑποδοχίωσις.

Εἷς τῶν ἐκ Πετρουπόλεως ἀνταποκριτῶν τοῦ «Βερόα» διισχυρίσθη νεωστὶ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ πρωτοβουλία περὶ τῆς συγκροτήσεως τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Βρυξελλῶν δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ῥωσικοῦ ἀνακτοβουλίου, ἀλλ' ὅτι πηγάζει ἐκ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως. Τὴ αὐτὴν πρωτοβουλίαν ἄλλοι πρό μικροῦ ἐπροθυμοποίησαν ν' ἀποδώσωσιν ἀλλαχοῦ· ἀλλ' ὅμως τὸ ἡμιεπίσημον τοῦ Βίσμαρκ ὄργανον, ἡ «Βορειογερμανικὴ ἐφημερίς» εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσῃ πάντας, ὅτι ἡ πρωτοβουλία ἐκείνη δὲν προέρχεται ἐκ πηγῆς γερμανικῆς.

Ὁ «Λύγκος» τοῦ Ῥοσεφὸρ ἐκδίδοται τοῦ λοιποῦ τακτικῶς κατὰ σάββατον. Λέγεται δὲ ὅτι τὰ χειρόγραφα πέμπονται ὑπὸ τοῦ συντάκτου ἐκ Λονδίνου εἰς Βρυξέλλας.

Πρὸ ἱκανοῦ χρόνου τὸ περουβιανὸν πλοῖον «Μαρία Λουΐζ» συλληφθὲν ὑπὸ τῶν ἰαπωνικῶν ἀρχῶν κατεσχέθη ὡς ἐξυπηρετοῦν τὴν σωματερποριαν. Ἐντὸς τοῦ πλοίου εὑρέθησαν οὐ μόνον ἁλύσεις, δεσμὰ καὶ ἄλλα παρόμοια, ἀλλὰ καὶ Ἱσπωνες ἱκανοί, οὓς δελεάσαντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ βίᾳ ἤθελον ἀπαγάγωσι εἰς μετανάστευσιν. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Περοῦ διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς κατασχέσεως ταύτης τοῦ πλοίου, καὶ μικροῦ δεῖν ὁ κόσμος ἐπίστευσεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκηρύττετο ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Ἐπὶ τέλους ὅμως τὰ πράγματα συνεβιβάσθησαν συναινεσάντων ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων μερῶν, ἵνα τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὑπαγάγωσιν εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας. Ὁ τσάρος, γράφει ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Βέζερ» ἐξετάσας ἐπιμελῶς τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἠρνήθη ἵνα ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, διότι ἦν καταφανέστατον, ὅτι πάντα τὰ γεγονότα ἔβαινον ἀντικρυς εἰς τοὺς δισχυρισμοὺς τῆς κυβερνήσεως, τοῦ Περοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης χθὲς ἀπὸ πρωΐας προσκληθεὶς μετέβη εἰς τὰ ἀνάκτορα ἔνθα ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ἀκολούθως ἡ Α. Υ. μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ σεὶχ-ουλ-ἰσλὰμ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖθεν μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν παρέμεινεν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀβδοὺλ Κερὶμ πασσά.

Ἡ Α. Υ. ὁ μέγας βεζίρης θέλει δώσει προσεχῶς ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ εἰς Μπαλτὰλιμὰν μέγα διπλωματικὸν δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ νέου πρέσβεως τῆς Γερμανίας βαρὼν Βέρθερ.

Δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος.

Ὁ Χαλὶλ βέης, τέως διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ Μεκτουπτσῆ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν, διωρίσθη μεκτουπτσὴς ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ προαχθεὶς ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν δ' τάξεως. Ὁ δὲ Σαλὴμ ἐφένδης, ὑποδιευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ γραφείου, διωρίσθη διευθυντής.

Καθὰ βεβαιοῦται, ἡ Ὑψ. Πύλη θέλει ἀντιπροσωπευθῆ ἐν τῷ διεθνεῖ συνεδρίῳ τῶν Βρυξελλῶν ὑπὸ δύω πληρεξουσίων, ἑνὸς στρατιωτικοῦ καὶ ἑνὸς διπλωματικοῦ ἀπεσταλμένου. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰσέτι δὲν ἐκοινοποιήθησαν.

Τὴν δευτέραν γενήσεται ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Λυκείου τοῦ Γκιουλχανὲ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος. Εἰς τὴν τελετὴν ἀναγγέλλεται ὅτι θέλουσι παραστῆ ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Γιουσοὺφ Ἰζζεδδὶν, ὁ μέγας βεζίρης, ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἐξ. Σαβρὲτ πασσὰς καὶ ἄλλοι ὑπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ κράτους.

Διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς Αἰγαίου ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ Σμύρνης ὁ νέος ἡγεμὼν τῆς Σάμου Κωνσταντῖνος Φωτιάδης βέης. Τὴν Α. Υ. προέπεμψαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ηὐχήθησαν αἴσιον πλοῦν πολλοὶ τῶν φίλων καὶ οἰκείων αὐτοῦ, ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καὶ διάφοροι ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα Σαμίων. Ἡ Α. Ε. ὁ ὑπουργὸς τῶν τηλεγράφων καὶ ταχυδρομείων Σαλὴμ ἐφένδης, καίπερ ἐπιθυμῶν ἵνα προπέμψῃ τὴν Α. Ὑψ. ἀλλὰ κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν ἀσχολιῶν αὐτοῦ, ἔπεμψεν ἰδιαιτέρως ἀντιπρόσωπον ἵνα διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Σάμου τὰς προσρήσεις αὐτοῦ.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς τρίτης ἵνα ἄρῃ τὴν περὶ τὸ Βαγδάτιον ταχθεῖσαν ὑγειονομικὴν ζώνην, καθ' ὅτι οὐδὲν κροῦσμα τῆς ἀσθενείας ἦτις ἐχαρακτηρίσθη πανώλης ἐγένετο ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ 25 ἡμερῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Βάρνης, ἀδελφὸς τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, καὶ ὁ κόμης Ζισὺ γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα αὐστροουγγρικῆς πρεσβείας καὶ υἱὸς τοῦ πρέσβεως.

Χάριν τῆς ἀσφαλοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῶν διαβατηρίων κανονισμοῦ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις παρεδέξατο τὰ ἑπόμενα μέτρα. Τοῦ λοιποῦ οἱονδήποτε ἄτομον, ὀθωμανὸς εἴτε ξένος ὑπήκοος, περιοδεύων ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ, ἅμα φθάνῃ εἰς μέρος τι ὀφείλει νὰ ἐγχειρίζῃ τὸ διαβατήριον αὐτοῦ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν πράκτορα τοῦ σιδηροδρόμου, ἐὰν ἦλε ταξειδεύει διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης. Τὸ διαβατήριον θέλει παραδίδοσθαι ἔπειτα εἰς τὸ ὑγειονομεῖον πρακτορεῖον τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργεῖ τὰς ἐνομισμένας διατυπώσεις. Οἱ δὲ ξένοι οἱ περιοδεύοντες ἐντὸς τοῦ κράτους δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ τεσκερέ. Πρὸς τούτοις δὲ ὑποχρεοῦνται κατ' ἔτος νὰ καταγράφωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διαβατηρίων τὰς ἀδείας τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἃς θὰ ἔχωσι παρὰ τῶν προξενείων αὐτῶν.

Τὸ ῥωσσικὸν ἀτμόπλοιον Vesta τῆς ῥωσσικῆς ἑταιρίας, ὅπερ ἐξυπηρετεῖ τὴν γραμμὴν Βατουμίου, ταξειδεῦον τῇ 9)21 ἰουνίου εἰς τὸν Εὔξεινον, εἶδεν ἱστιοφόρον ὀθωμανικὸν ὅπερ ἔκαμε τὰ σημεῖα τῆς ἀπογνώσεως. Ὁ πλοίαρχος τοῦ ἀτμοπλοίου Vesta, μεθ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν τοῦ καιροῦ, ἐπλησίασεν ἵνα πληροφορηθῇ περὶ τοῦ κινδύνου καὶ ἔμαθε παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἰσμαὴλ τοῦ ὀθωμανικοῦ ἱστιοφόρου ὅτι ἀπὸ εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἐστερεῖτο ποσίμου ὕδατος, τὸ δὲ πλήρωμα αὐτοῦ ἦτο ἤδη ἐξηντλημένον ὑπὸ τοῦ καμάτου καὶ τῆς δίψης. Τὸ ῥωσσικὸν ἀτμόπλοιον ἐπρομήθευσε τότε ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος εἰς τὸ ἱστιοφόρον καὶ ἀμφότερα ἐπανέλαβον τὸν πλοῦν αὐτῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν οἰκία κτιζομένη ἐν Χαλκηδόνι κατὰ τὴν ὁδὸν Γεγκουρτσὶ-Τσεσμὲ ἐκρημνίσθη καὶ συμπαρέσυρε πίπτουσα τέσσαρας κτίστας ὧν ὁ μὲν εἷς ἐξέπνευσεν αὐθωρεὶ οἱ δὲ ἕτεροι τρεῖς βαρέως πληγωθέντες μετεκομίσθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἔνθα ἐλπίζεται ὅτι θέλουσι θεραπευθῆ.

Ὁ τῶν ἐν Συρίᾳ Μονοφυσιτῶν πατριάρχης κ. Πεδρὸς ἐφένδης, ὅστις ἀφ' ἑνὸς ἔτους καὶ ἐπέκεινα διατρίβει ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς διευθέτησιν τῶν τῆς κοινότητος αὐτοῦ πραγμάτων, ἔλαβε τὸ παράσημον μεδζιτιὲ 2ας τάξεως.

Ὁ ἐν Σταυροδρομίῳ κῆπος τῆς «Ὁμονοίας» ἐκλείσθη προχθὲς ἕνεκα δικαστικῶν, ὡς λέγεται, λόγων καὶ διαφορῶν.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Ἄγκυραν», τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐπαρχίας ἀπεφάσισε, συνεπείᾳ τῆς ἐν αὐτῇ ἐπικρατούσης σιτοδείας, νὰ εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν δεκάτην ἥτις δὲν θέλει ἐκμισθωθῇ καθὼς τοῦτο συνήθως γίνεται.

Τοῦ δὲ μέτρου τούτου τυχόντος τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἡ γενικὴ διοίκησις προέβη εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν ἐπιστατῶν εἰς τὰ διάφορα μερίσματα τῆς ἐπαρχίας.

Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν συνῆλθεν ἡ ἐθνοσυνέλευσις τῶν Ἀρμενίων τοῦ γρηγοριανοῦ δόγματος ὅπως ἀνανεώσῃ τὸ γραφεῖον αὐτῆς καὶ γενομένης ψηφοφορίας ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ Ἀρτὴν ἐφένδης Δαδιὰν καὶ ἀντιπρόεδροι δύω οἱ κκ. Ὀδιὰν ἐφένδης καὶ Σερκὶζ ἐφένδης.

Ἡ γραμματεία τῆς ἐνταῦθα περσικῆς πρεσβείας ἤρξατο ἀπό τινων ἡμερῶν ἀπογράφουσα τοὺς ἐν Κων)πόλει, παροικοῦντας Πέρσας ὑπηκόους.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ὅπως ἀπομακρυνθῶσι τῆς πρωτευούσης οἱ μὴ δυνάμενοι ν' ἀποδείξωσι πόθεν πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ ταχθῶσι κατὰ συντεχνίας οἱ λοιποὶ κατὰ τὴν τέχνην ἣν ἀσκοῦσι. Πρὸς εὐχερεστέραν δ' ἐπιτήρησιν τῶν συντεχνιῶν διορισθήσεται εἷς κεχαγιὰς ἐφ' ἑκάστης αὐτῆς.

Κόρη τις ἐν τῇ Πόλει, ὑπὸ ἐρωτικῶν βασάνων κατατρυχομένη, ὥρμησεν ἐσχάτως πρὸς τὴν αὐτοχειρίαν καὶ τὴν ἀπεγνωσμένην αὐτῆς ἀπόφασιν ἐφαντάσθη νὰ πραγματοποιήσῃ ῥιπτομένη ἐντὸς τοῦ φρέατος τῆς οἰκίας της. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἔπαθεν, ἐκτὸς ἐλαφρῶν τραυματισμῶν, ἡ δὲ δρόσος τοῦ ὕδατος ἐψύχρανε φαίνεται καὶ τὴν θερμότητα τοῦ πάθους της.

Ἡ τελωνειακὴ ἀσυδοσία ἤτις ἐχορηγήθη εἰς τοὺς Σοφτάδες περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἀντικειμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν θέλει ἐφαρμοζεσθαι μόνον εἰς πράγματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν 2,000 γροσίων κατ' ἔτος. Ἐξαιροῦνται δὲ τῆς ἀσυδοσίας ταύτης ὁ καπνὸς καὶ τὸ τουμπεκί.

Ὅπως ἀπολαύσωσι τῆς ἀσυδοσίας ταύτης οἱ Σοφτάδες ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς Κωνσταντινουπόλεως πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς φροντιστηρίου ἐν ᾧ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διαμένουσι, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἔγγραφα τῆς ἐπιτοπίου μουφτῆ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Γιουγέβου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 ἰουνίου τὰ ἑπόμενα.

«Προχθὲς διερχόμενος ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ὑμετέρας πόλεως ὁ φιλογενὴς κ. Γ. Ζαρίφης ἐπεσκέψατο καὶ τὸν ἐνταῦθα ἑλληνικὸν ναὸν ἔνθα ηὐχαριστήθη μεγάλως ἔκ τε τῆς ἐν αὐτῷ ἐπικρατούσης τάξεως καὶ ἐκ τῆς φωνητικῆς μουσικῆς, μεθ' ἧς τελεῖται ἐνταῦθα ἡ ἁγία λειτουργία, τὴν εὐχαριστησιν αὐτοῦ ταύτην ἐκδηλώσας διὰ τῆς προσφορᾶς 35 εἰκασοφράγκων ὑπὲρ τοῦ ναοῦ καὶ ἑτέρων 60 διὰ τὴν μέλλουσαν ν' ἀνεγερθῇ σχολήν, συνάμα δ' ἐδωρήσατο 35 φλωρία τῇ διευθυντρίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐξαμήνου ἐνοικίου, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἦν ἀπλήρωτον· ἐκτὸς δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου προσήνεγκε τῇ ῥηθείσῃ διευθυντρίᾳ 5 εἰκοσάφραγκα λαβὼν 20 ἀριθμοὺς λαχείου γυναικείων χειροτεχνημάτων πρὸς ὄρελος τοῦ παρθεναγωγείου ἐκπεδευθησόμενον.

Τὰς συνδρομὰς ταύτας ἐπεσφράγισεν ὁ γενναῖος ἀνὴρ προσενεγκὼν, καθ' ἃ ἔμαθον, καὶ ἕτερον χρηματικὸν ποσὸν ὑπὲρ ἐνδεῶν ὁμογενῶν· πάντες δὲ εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τούτου ἐθνικοῦ εὐεργέτου.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὰ ἐν Βεσικτασίῳ ἀκόλουθα γήπεδα:

1) πλησίον τοῦ ζαχαροπωλείου κτῆμα ἀνῆκον τῇ νομαρχίᾳ ἀρσινίων 184.

2) ἐν τῇ συνοικίᾳ βέη γήπεδον ἐκ 44 πήχεων καὶ 22 δακτύλων.

3) ἀντικρὺ τοῦ λουτροῦ Κεταντζιλὰρ γήπεδον 35 ἀρσινίων ὑποβληθέντα εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν εὑρίσκονται ἤδη εἰς βάρος τῶν τελευταίων ὑπερθεματιστῶν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι ἐπὶ τῶν προσενεχθεισῶν τιμῶν εἰδοποιοῦνται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον προσελθόντες εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τμῆμα τῆς νομαρχίας νὰ πλειοδοτήσωσι· διότι παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης γίνεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις.

Οἰκόπεδον ἐν ὁδῷ Ἐτκιμετζῆ τῆς συνοικίας Ἐδιρνὲ-καποῦ. Πήχεις 115

Εἰς Ἐδιρνὲ-καποῦ ὁδὸς Καζίνου 130
» » » » 150
Πλησίον τοῦ λουτροῦ Γατραγᾶ 500
Εἰς Κουμκαποῦ κατὰ τὸ Ἀκὰρ Τσεσμὲ 150
Εἰς τὸ 73ον τμῆμα (τοῦ καέντος μέρους) ἀντικρὺ τοῦ Τιλμεζτσῆ χὰν 120
Ἀντικρὺ τοῦ Ἀκὰρ Τσεσμὲ 140
Ἕτερον ἀντικρὺ τοῦ Τιλμεζτσῆ χὰν 130
Οἰκόπεδον (εἰς τὰ καέντα) ἀντικρὺ τοῦ Τιλμεζτσῆ χανῆ 370
Οἰκόπεδον (εἰς τὰ καέντα) εἰς Μπαλῆ Πασᾶ 250
Γήπεδον ἀντικρὺ τοῦ Τζαμῆ-σερίφ 60
» (εἰς τὰ καέντα) ἐν Κουμκαποῦ πλησίον τοῦ Βεϋλίκ φουροῦν 60
Τὰ ἐν Διβὰν-γιολοῦ ἀγοραθέντα καέντα οἰκόπεδα 1000

Τὰ εἰρημένα γήπεδα καὶ οἰκόπεδα, ὧν αἱ θέσεις καὶ ἡ ἔκτασις ἄνω ὁρίζονται, ἀνήκοντα εἰς τὴν νομαρχίαν πωλοῦνται ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀγοράσωσι ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ ἐν τῇ νομαρχίᾳ ἐπὶ τῶν ἐσόδων τμῆμα καὶ εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα Ἀχμὲτ Ἐμὶν, παρ' ὧν θέλουσι λάβει εἰδικωτέρας πληροφορίας.

Τῇ 25 ἰουνίου 1874

Ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ὁ «Νεολόγος» δὲν θέλει ἐκδοθῆ αὔριον.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Εἰδοποίησις.

Τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους θὰ ἦναι κλειστὰ αὔριον σάββατον 29 τρέχοντος ἑνέκα τῆς ἑορτῆς.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΤΟΥ BROUGHTON.

«Broughton High School». Εἰς Bruthumberland Streel, Higher Noroghton πλησίον τῆς Μαγκεστρίας.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἐκπαιδευτήριον, τὸ πρώην ὑπὸ τοῦ κυρίου Etienne διευθυνόμενον, κεῖται ἐπὶ θέσεως λίαν εὐαέρου οὐ μακρὰν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Προπαρασκευάζονται δ' ἐν αὐτῷ οἱ νέοι οὐ μόνον πρὸς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐμπορικὸν στάδιον. Εἰς δὲ τοὺς ἕλληνας μαθητὰς διδάσκεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ γλῶσσα ὑπὸ ἐμπείρου ἕλληνος διδασκάλου. Ὥστε διὰ τοὺς ἕλληνας σπουδαστὰς παρουσιάζεται ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ εὐκαιρία νὰ μετάσχωσιν, ἅμα τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγγλικῆς ἀνατροφῆς, καὶ τῆς ἐκ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ὠφελείας. Καὶ ἤρξατο μὲν ἡ ἐνεστῶσα τριμηνία ἀπὸ τῆς 10)22 ἀπριλίου, ἀλλ' οἱ παῖδες δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς πᾶσαν ἐποχήν. Ἰδιαίτεραι πληροφορίαι περὶ τῶν διδάκτρων τῶν τε ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μαθητῶν, ὡς καὶ συστάσεις παρὰ τῶν γονέων τῶν ἤδη ὑπαρχόντων μαθητῶν θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι ἅμα τῇ αἰτήσει.

Ὁ διευθυντὴς
J. J. Wilkis. B. A.
(Ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ πανεπιστημίου. 16

Η ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΕΛΛΗΝΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

Ἡ ἐφορία τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνεμπορικῆς Σχολῆς γνωστοποιεῖ εἰς τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ταύτης ἄρχονται τῇ προσεχεῖ κυριακῇ, 30 ἰουνίου (ε. π.), τῇ δὲ κυριακῇ 7 ἰουλίου γενήσεται ἡ ἐπίδοσις τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας μαθητάς.

Ἔκτακτον ἀτμόπλοιον τῆς ἑταιρίας Ἀζιζιὲ ἀναχωρήσει τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν ἐκ γεφύρας κατ' εὐθεῖαν εἰς Χάλκην κατὰ τὴν 1 1)4 ὥραν τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἅμα τῷ κατάπλῳ τοῦ πρώτου ἀτμοπλοίου ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὄχθης τοῦ Βοσπόρου.

Παρακαλοῦνται οἵ τε γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ ὅσοι τῶν φιλομούσων εὐαρεστοῦνται, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ταύτας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΠΛΟΚΙΟΝΙΟΥ.

Τὴν προσεχῆ κυριακὴν 30

νοεῖ τὴν θείαν δύναμιν καὶ τὴν μικρότητά του,
αἰσθάνεται τὸ μίσος του κορυφωμένον μᾶλλον,
μυκᾶται ἀπειλητικὰ πλανῶν τὰ βλέμματά του.
μυκᾶ'σεἰς θόλους ζοφεροὺς πυγμὰς ἀγριαςπάλλων.

Οὔτ'ὅρις ὑπ'ἀνδρῶν κλεισθεὶς εἰς τὴν στενοχωρίαν
ὀρθόνεται καὶ κεφαλὴν πεπιεσμένην σείει,
τοξεύει βλέμμα ὕφαιμον, συρίζει μὲ μανίαν,
κ'ἐκβάλλων γλῶσσαναίχμηρὰν ἀρροὺςἰῶδειςπτύει

Φεύγει,κ'εἰς χώρους ζοφεροὺς πλανώμενοςφρυάττει
κ' ἱστάμενος ὡς ἀστραπὴ τοὺς πνιγηροὺς ἀέρας
καὶ τὴν βωβὴν τοῦ κράτους του ἠχὼ διαταράττει
καὶ ἤδη εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ Ἅδου φθάνει πέρας,

ἂν πέρας ἔχ' ἡ ἄβυσσος. Αἴφνης ἀναχαιτίζει
τὴν μανίωδη του φορὰν καὶ ἀκροᾶτ' ἀσθμαίνων.
Ἐντὸς ὀρῶν ὑπερφυῶν καὶ ἀνατετραμμένων.
ὅπου τοῦ Ἅδου ἡ πνοὴ ἀπαύστως κλαυθμηρίζει,

πελώριον τὸν σκελετὸν πιέζουν τοῦ Θανάτου
δεσμὰ βαρέα πρὸς ζοντα εἰς κάθε κίνημά του.
Πῦρ κίτρινον ἐκπέμπουσιν οἱ κοῖλοι ὀρθαλμοί του,
καὶ μειδιᾷ εἰρωνικῶς ἡ ἄσαρκος μορφή του,

καὶ εἶναι τόσον πελιδνὴ, ὥστε πυκνὴν σκοτίαν
μὲ λάμψιν λσύει ἀλαμπῆ, ψυχρὰν καὶ ἀπαισίαν.

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον τεμάχιον ἐκ τῶν καλλιτέρων.

—«Ἀδὰμ, ὁποῖαι μὲ θαμβοῦν οὐράνιαι ἐκστάσεις,
Ἐπόθουν ὅμμα εὐκυκλον, λαμπρὸν, ὡς τοῦ ἡλίου,
νὰ περιβάλω τῆς Ἐδὲμ τὰς φωτεινὰς ἐκτάσεις.
Πόθῶ μὲ ἅπαντα τερπνὰ
καθὼς τὰ εὔλαλα πτηνὰ
νὰ χύνω τὸ θυμίαμα λατρείας αἰωνίου!» —

—«Εἰς τ'ὅμμα σου τὸ διαυγὲς ἐγγράφεται,κινεῖται
χαριεστέρα ἡ Ἐδέμ, κ' ἡλίου ποθεῖς ὅμμα;
Εἰς μίαν μόνην λέξιν σου ὁ Πάστης ἀνυμνεῖται,
καὶ διαφαίνεται γυμνὴ
ἡ τῆς ψυχῆς σου καλλονὴ,
καὶ σὺ, ὑψίστη : ουσικὴ, ζηλοῖς ὀρνίθων στόμα;

—«Ἂν ἁρμοδίως ἴσχυσέ ποτε νὰ ὁνομάσῃ
ἡ γλῶσσα τ' ἀντικείμενα τοῦ ἔξω τούτου κόσμου,
ἀλλ' εἶν' ἀδύνατόν ποτε ὀνόματα νὰ πλάσῃ,
ἐφ' ὧν ν' ἀντικατοπτρισθῇ
τὸ ἄληπτον καὶ τὸ βαθὺ
τοσούτων ἀλλοιώσεων τοῦ κόσμου τοῦ ἐντός μου.

Πῶς νὰ ἐκφράσ'ἡ γλῶσσά μου ὁποία ἡ χαράμου
ποία ἡ ἔκτασις ὑφ' ἧς ὁ νοῦς μου ἀνηρπάγη.
ὅτε τὸ πρῶτον ἤνοιξα πρὸς φῶς τὰ ὄμματά μου,
καὶ εἰς μακρὰν ἀναπνοὴν
ἔπινα, ἔπινα ζωὴν,
κ'ἔβλεπον κόσμον ὃς εἰς φῶς καὶ κάλλος ἐσελάγει;

Καὶ πῶς τὴν μετὰ συντριβῆς ἀνάστασιν νὰ σ'εἴπω
τοῦ νοῦ, ὅστις ἐνθουσιῶν, μεθύων ἐπεπάθει
ἐκεῖνον ὅστις μ' ἔθρεψεν ἐν τῷ ὡραίῳ κήπῳ,
τὸν ἀγαθὸν δημιουργὸν
ὅστις ἀφίπτατο φυγὼν,
ὡς τῆς εὐγνωμοσύνης μου τὴν ἔκρηξεν ν'ἀπώθει;

Ὁπότε, ὦ Ἀδὰμ, ἐγὼ σὲ εἶδον κατὰ πρῶτον,
ὁρμὴ τις μ' ἔσυρε πρὸς σὲ, ὁρμὴ τις μὲ ἀπώθει,
ἐσκίρτα ἡ καρδία μου ὑπὸ παλμῶν ἀγνώτων,
τὸ βλέμμα, ἡ διάνοια πρὸς σὲ συνεκεντρώθη.

Μ' ἐφαίνεσο περικαλλὴς, καὶ ὅτε μὲ ἐκάλεις,
ἡ γλῶσσά σου ὡς μουσικὴ ἐχύνετο ἐντός μου,
κ' ἠρέμα ὑπὸ γλυκερᾶς ἀναρπασθεῖσα ζάλης
εὑρέθην εἰς τοὺς κόλπους σου, εἰς κόλπους νέου
(κόσμου.

Ἡ φύσις διὰ σοῦ, Ἀδὰμ, ὡραιοτέρ' ἀστράπτει,
τὸ πρὸς σὲ φίλτρον μου αὐτὴ σφιδρότερον ἀνάπτει.
Ὁ ἔρως σου αἰθέριος πρὸς τὸν Θεὸν μ' ἐξαίρει,
κ'ἡ πρὸς αὐτὸν λατρεία μου πρὸς σὲ μ'ἐπαναφέρει.

Ἀλλά, ὦ τελειότερον τῶν τοῦ Θεοῦ πλασμάτων
καὶ πάντων προσφιλέστερον εἰς τὴν ἐμὴν καρδίαν,
εἰπέ μοι,πῶς τὸν σύνδεσμον καὶ τὴν ἀλληλοχίαν
νὰ ὀνομάσω δύναμαι τοσούτων αἰσθημάτων;» —

Ἀλλ' ἤδη χωροῦμεν ἀσφαλεστέρῳ ποδὶ πρὸς
τ' ἀνώτερα τοῦ Παρνασσοῦ δροπέδια. Μετὰ τοὺς
τρεῖς προμνησθέντας ποιητὰς, οὓς θεωροῦμεν δε-
κτικοὺς τελειοποιήσεως, δι' ὃ καὶ συνιστῶμεν
αὐτοῖς σπουδὴν καὶ ἄσκησιν περὶ τὴν γλῶσ-
σαν καὶ στιχουργίαν, προσεκτικὴν ἀνάγνωσιν
τῶν ποιητικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ μάλιστα
τῶν τῆς προγονικῆς φιλολογίας καὶ ἐπιδίωξιν
τοῦ τελείου, ἀπαντῶμεν ἐπύλλιον ἐπιγραφόμε-
νον Κατσαντώνης, εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν,
ὡραίαν, ἀκριβῆ, ἰσχυρὰν καὶ εἰκονικὴν, ἀναπο-
λοῦσαν τ' ἄριστα τῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων, καὶ
ὀλίγον ἀπολειπομένην αὐτῶν. Εἰσὶ δὲ οἱ στίχοι
τοῦ ἔπους δικαπεντασύλλαβοι καὶ ὁμοιοκατάλη-
κτοι, ἡ δ' ὁμοιοκαταληξία πλουσία, καὶ ἐλέγ-
χουσα ποιητὴν ἐννοοῦντα πῶς νὰ μετέρχηται τὸ
πολύτιμον τοῦτο τῆς Μούσης περίαπτον. Πλο-
κὴν ὅμως τὸ ποίημα δὲν ἔχει πολλὴν, διότι εἶ-
ναι ἡ ἁπλῆ ἐξιστόρησις τοῦ ἡρωϊκοῦ μαρτυρίου
τον Κατσαντώνη· ἀλλ' ἡ ἐξιστόρησις εἶναι ποι-
ητικὴ, σώφρων, ἰσχυρὰ καὶ συγκινητική. Σύγ-
κειται δὲ τὸ ὅλον ἐκ στίχων 482, καὶ πρὸς συμ-
πλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἀριθμοῦ τῶν 500 στί-
χων προσετέθη καὶ ἡ ἀρχὴ ἑτέρου ποιήματος
«τὸ Ἄστρο τῆς Ὥρης» εἰς στί-
χους ἀνομοιοκαταλήκτους, ἔχον καὶ τοῦτο ἀ-
νάλογα πρὸς τὸ ἄλλο προτερήματα πιθανῶς δ'
ἐὰν ἐπερατοῦτο θὰ εἶχε καὶ τὰ ἐκείνῳ ἐλλείπον-
τα προσόντα τῆς εὐρέσεως μύθου καὶ τῆς πλο-
κῆς καὶ οἰκονομίας. Ἐλπίζομεν δ' ὅτι ὁ ποιη-
τὴς θέλει συμπληρώσει αὐτό, καὶ ἐν γένει ὅτι
θέλει ἐμμείνει εἰς τὴν τῶν Μουσῶν θεραπείαν, πε-
ποιθότες, ὅτι, οὔτω χωρῶν, θέλει ποτὲ διὰ τῆς
ποιήσεως τιμήσει ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν φι-
λολογίαν.

[Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς δὲν συμμερίζεται
καθ' ὅλα τὴν κρίσιν ταύτην, εὑρίσκον αὐτὴν ὑ-
περβαλλόντως εὐνουν].

Τοῦ Κατσαντώνη ἡ ἀρχὴ ἔχει ὡς ἑπεται·

Ἐβγῆκ' ὁ ὕπνος παγανιὰ τὰ Γιάννενα νὰ πιάσῃ·
ἐπῆρ' ἀράδα τὰ χωριὰ, τῆς γειτονιὲς διαβαίνει,
κι' ἀπ' ὅποιο θρόμο κι' ἂν διαβῇ κι' ἀπ' ὅπου κι'
(ἂν περάσῃ
μὲς'ς τὸ σκοτάδι τὸ βαθὺ τὰ δόκανά του σταίνει
Κρυφὰ κρυφὰ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὕπνου γελασ-
(μένα
γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ βλέφαρα φιλιοῦνται στόμα
(στόμα,
καὶ πάλι ξεχωρίζουνε ποῦ ἦταν ἀδελφωμένα·
ὁ ὕπνος δὲν ἐνίκησε τὸν τρόμο τους ἀκόμα.

Ἡ μάνα σφίγγει τὸ παιδὶ κρυφὰ στὴν ἀγκαλιά.
(τής,
καὶ ξαγρυπνᾷ στὸν ὕπνο του καὶ κλαίει ς' τὸ
(πλευρό του,
γιατὶ βαθὺ ἀπόχτυπο ἀκούει στὴν καρδιά της,
γιατὶ φοβᾶται τὸ δεντρὶ μὴ χάσῃ τὸν ἀνθό του

τώρα ποῦ ἄγριος βοριᾶς φυσᾷ κι' ἀνεμοζάλη,
τώρα ποῦ νύχτα πλάκωσε πικρὴ, φαρμακεμένη
καὶ σκιάζεται ἡ χαραυγὴ καὶ τρέμει νὰ προβάλῃ,
νὰ μὴν εὑρῇ ὅλη τὴ γῆ στὸ αἷμά της πνιγμένη

Τρέμει ἡ γῆ ὁλόκληρη καὶ χύνει μαῦρο δάκρυ,
κι' ἀπὸ τὸ ἕνα τὸ βουνὸ στ' ἄλλου βουνοῦ τὴ ῥάχη
κι' ἀπὸ τὸν ἕνα τὸν γκρεμνὸ στ' ἄλλου γκρεμνοῦ
(τὴν ἄκρη
ἀλλάζουν λόγια θλιβερὰ οἱ ἔρημοι οἱ βράχοι,

καὶ καταριῶνται μυστικὰ καὶ κλαῖνε πικραμένα
τὴν ὥρα ποῦ ὁ Ἀλήπασας στὰ Γιάννινα ἐμβῆκε,
κι'ἄφησε κόρες ὀρφανὲς, παιδιὰ ὠρφανεμένα,
κ' ἡμέρα χωρὶς βάσανα καὶ φόνο δὲν ἀφῆκε.

. . . . . .

Γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ φονιὰ ἡ νύχτ' ἀπὸ τὸν Ἅδη
κι'ἀπὸ τὴ μαύρη κόλασι, προβαίνει κι'ἀγκαλιάζει
ὅλο τὸν κόσμ' ὁλόγυρα μὲ τὸ βαθὺ σκοτάδι,
καὶ γιὰ μικρὸ περίγελω τὸν ὕπνο μᾶς μοιράζει.

Ἰδοὺ δὲ πῶς εἰσάγεται ὁ Ἀλῆ πασσᾶς μετά
τινος κακούργου ἱερέως·

Ἐπρόβαλ' ὁ Ἀλήπασας· στὰ στήθια του κυλοῦνε,
καθὼς στὴ βάχι τοῦβουνοῦ τ'ἁρρόλευκα τὰ χιόνια,
τὰ γενειά του πυκνὰ πυκνὰ, κι ὅλο τὸν κόρφο
(κλειοῦνε.
Μετρᾷ πολλὰ τὰ κρίματα κι'ὄχι πολλὰ τὰ χρόνια.

Ἐπρόβαλε στὸ πλάγι του χλωμὸς καλοειλιασμένος,
σὰν ἄγριο μαῦρο φάντασμα ποῦ ἔβγη' ἀπ'τὸν Ἅδη
κ'ἔνας παπποῦς ἀπ'τ' Ἄγραφα στὸ βάσο τυλιγμένος,
ποῦ εἶχεποιὸ μαῦρη τὴ ψυχὴ ἀπ'τὸ βαθὺ σκοτάδι.

Ἀδερφωμένα τὰ θεριὰ τὰ δυὸ κρυφομιλοῦνε,
ἔχουν στὰχείλη ζάχαρι καὶ στὴν καρδιὰ φαρμάκι·
ποιανοῦ τὸ μνῆμ' ἀνοίγεται τῆς ὥραις ποῦ ἀ-
(γρυπνοῦνε
καὶ χαρτεροῦν σὰν ὁ ψαρᾶς μὲ τὸ βαρὺ καμάκι;

Διὰ τῶν ἑπομένων στίχων ἐκτίθεται ἡ αἰχμα-
λωσία τοῦ Κατσαντώνη.

Καὶ νά.ἐπρόβαλ'ὁ Γιουσοὺφ χαρούμενος στὴ μέση.
Χαμήλωσε τὰ ἅρματα καὶ τὸ τουφέκι πᾶψε.
Ἔστρωσε δεῖπν' ὁ Χάροντας κ'ἤλθε νὰ σὲ καλέσῃ.
Πάρε μελάνι καὶ χαρτὶ καὶ διαθήκη γράψε.

Κληρονομιὰ τὸν Ὄλυμπο ἀρίνω καὶ τὴν Ὄσσα,
καὶ τοῦ ψυχοπατέρα μου τοῦ Πίνδου τὰ λημέρια,
νὰ μοιραστῇ ἡ κλεφτουριὰ καὶ πλληκάρια τόσα
ποῦ παίζουν μὲ τὰ σύγνερα καὶ σμίγουν μὲ τ' ἀ-
(στέρια.

Ἐκίνησε ἡ συνοδιὰ στὰ Γιάννινα νὰ πάγῃ.
Ἀναστενάζ' ὁ Ὄλυμπος, καὶ στ'ἀναπτέναγιά του
ἀνατριχιάζει ὁ ἀητὸς ἀπ' τοῦ βουνοῦ τὸ πλάγι.
καὶ ἀναβαίνει ποιὸ ψηλὰ καὶ δέρνει τὰ φτερά του

Κ' ἐπέρασ' ἕνα σύγνερο θολὸ καὶ μαυρισμένο
κι' ἀγκάλιασ' ὅλα τὰ βουνὰ μέσα στὴν ἀγκα-
(λιά του,
τὸν Κατσαντώνη νὰ μὴ 'δοῦν στὰ σίδερα δεμένο,
ποῦσίμωνε στὸν Πλάτανο γιὰ νἀβρῃ τὸ φονιά του.

Κι' ὁ Πλάτανος στὴ ῥίζα του ἀννοιώθει τὸ θηρίο
ποῦ τὸν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ ἔμοιαζε σὰν φεῖδι,
καὶ στρίβεται ὁλόγυρα μὲ δίπλαις χίλιαις δύο,
χιλιόκομπο, χιλιόπτερο σὰν νά 'ταν δαχτυλίδι.

Κι' ὁ ἥλιος ποῦ τὸν ἔβλεπε στὰ σύγνεφα κρυμ-
(μένος
κρυφὰ κρυφὰ στὸν οὐρανὸ ζητοῦσε νὰ προβάλῃ,
κι'ἀνέβαινε ἀργοκίνητα στὸ θόλο τρομασμένος,
'σὰν νὰ 'θελε γιὰ νὰ κρυβῇ στὸ μαῦρο κῦμα
(πάλι.

. . . . . .

Ἕτερον ποίημα, ἐπίσης εἰς τὰς εὐθαλλεστέρας
λόχμας τοῦ Παρνασσοῦ παραχθὲν μᾶς ἐφάνη ὁ
Κόδρος. γεγραμμένον εἰς ἐντέχνους στροφὰς
ὡραίων στίχων, ἐχόντων πλουσιωτάτην τὴν ὁμοι-
οκαταληξίαν. Ἡ στιχουργία αὐτοῦ εἶναι σχεδὸν
ἀνεπίληπτος. ὡς καὶ ἡ γλῶσσα οὐ μόνον γραμ-
ματικῶς ἀκριβεστάτη, ἀλλὰ καὶ ἔχουσα πάσας
τῆς ποιητικῆς καλλιλογίας τὰς ἀρετὰς, τὴν ἁρ-
μονίαν, τὴν χάριν, τὴν δύναμιν, τὴν γραφικὴν
καλλονήν. Ἡ ἰδέα πολλάκις αἴρεται εἰς τὴν ἀληθῆ
τῆς ποιήσεως ὕψη, καὶ ἐκφράζεται πρωτοτύπως·
αἱ παραβολαὶ εἰσιν ἀληθεῖς καὶ ποιητικαί, ὁ δὲ
μῦθος ἐνδιαφέρων καὶ ἐπιτηδείως πεπλεγμένος ἐκ
τῶν στοιχείων τῆς ἱστορίας. Αἱ Ἀθῆναι ἐξυπνῶ-
σαί ποτε βλέπουσιν εἰς τὸ πεδίον αὐτῶν ἀστρά-
πτοντα τὰ δωρικὰ ὅπλα. Ἡ πόλις ταράσσεται.
Ὁ χρισμὸς προλέγει τοῖς πολίταις νίκην ἂν στε-
ρηθῶσι τῆς κεφαλῆς των, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν
Κόδρος ἐξηγεῖ τοῦτο, ὅτι αὐτοῦ ἀπαιτεῖται ἡ
θυσία ὑπὲρ σωτηρίας τῆς πόλεως. Ἀλλ' ὁ υἱὸς αὐ-
τοῦ Μέδων μὴ ἀνεχόμενος τοῦτο,ἀξιοῖ, παραιτου-
μένου τοῦ πατρὸς του αὐτὸς ν' ἀναγορευθῇ βα-
σιλεὺς, καὶ καθ' ὁ διάδοχος, νὰ θυσιασθῇ! Τοῦτο
ὅμως δὲν ἀρέσκει εἰς τὴν Θελξιχόρην, τοῦ Μέ-
δοντος τὴν μνηστὴν, ἥτις μετὰ πολλοὺς αἰδή-
μονας διαταγμοὺς ἀπέρχεται διὰ νυκτὸς πρὸς αὐ-
τὸν εἰς τὴν πύλην ἣν ὁ Μέδων ἐφρούρει, καὶ
προσπαθεῖ ν' ἀποτρέψῃ αὐτὸν τῆς τοιαύτης προ-
θέσεως. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς στιγμῆς καὶ ἐκ τῆς
παραχῆς τοῦ Μέδοντος ὡρελούμενος ὁ Κόδρος,
ἐξέρχεται μετημφιεσμένος ὡς τις πτωχὸς γέρων
δῆθεν ζητῶν τοὺς υἱούς του, προκαλεῖ τοὺς Δω-
ριεῖς, καὶ φονεύεται Ἀναγγελάτης δὲ τὴν ἡσυ-
ίκην πρᾶξιν τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς Ἀθηναίους,
πέμπουσιν οὗτοι πρεσβείαν ἵνα ζητήσωσι πρὸς
κήδευσιν τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως των, εἰς δὲ τὸ
ἀπαίσιον ἄκουσμα οἱ Δωριεῖς, καθ' ὧν ὁ χρη-
σμὸς ἐτελέσθη, τρέπονται εἰς φυγὴν, καταλιπόν-
τες τὰς Ἀθήνας. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ μὴ νομί-
ζοντες ἄξιον νὰ βασιλεύσῃ ἐπ' αὐτῶν μετὰ τὸν
Κόδρον, ἀνακηρύττουσι τὸν Μέδοντα ἰσόβιον ἄρ-
ποντα, καὶ δίδουσιν αὐτῷ εἰς γάμον τὴν Θελξι-
χόρην.

[Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εὔχεται νὰ περι-
ρίεζε τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ποίημα καὶ τὴν περι-
γραφὴν τῆς κηδείας τοῦ Κόδρου· τὰ δὲ λοιπὰ
μέλη τόσῳ μᾶλλον συμμερίζονται τὴν εὐχὴν
ταύτην, καθότον πεποίθασιν, ὅτι ὁ ποιητὴς νέ-
ας στροφὰς προσθέτων, νέας καλλονὰς θὰ προσέ-
θετεν εἰς τὸ ποίημα].

Ἰδοὺ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ποιήματος·

«Μικρὸν ἀφεῖσα τὸν Ἑλικῶνα,
ὦ Μοῦσα, κόρη τοῦ οὐρανοῦ,
μυσταγωγός μου πρὸς τὸν αἰῶνα
τῶν ἰσοθέων παραγενοῦ.
Πρὸ τοῦ νοός μου κρατοῦσα φάρν,
μακρῶν αἰώνων τὸ πέπλον αρν,
Ἐπὶ Πηγάσου ἀνάγαγέ με
παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Κηφισσοῦ,
καὶ μ' ἕνα κλάδον στεφάνωσέ με
τοῦ καλλιδάφνιος Παρνασσοῦ.

Τ' ἀθάνατά σου δάκτυλα βάλε
εἰς τῆς βαρβίτου μου τὴν χορδήν·
Μὲ τὴν φωνήν μου, Παρθένε, ψάλε
φιλοπατρίας μικρὰν ὠδήν.
Ψάλε τὸν θάνατον τοῦ γενναίου
καὶ φιλοπάτριδος Ἀθηναίου.
Πόσου τιμήσας τὴν σωτηρίαν
εἰπὲ, Θεά μου, τῶν δημοτῶν,
πῶς ἐτελεύτα τὴν σωτηρίαν
τοῖς ἀπογόνοις κληροδοτῶν».

Καὶ σὸν δήποτε ἄλλο χωρίον ἂν παραθέσω-
μεν, θέλομεν εὕρει πάντοτε τὴν αὐτὴν δύναμιν
τῆς γλώσσης, τὴν αὐτὴν καλλονὴν τῆς ποιή-
σεως. Διὰ τῶν ἓξῆς περιγράφονται ἡ Θελξιχόρη
μετὰ τῆς τροφοῦ της, βαίνουσαι πρὸς τὸν Μέ-
δοντα.

Εἰς μαύρους πέπλους κεκαλυμμέναι
ἀκροπατοῦσιν ἀψοφητὶ
ὡσεὶ δορκάδες ἐπτοημέναι
μὴ τὰς ἰδῶσιν ἐν τῷ φωτί.
Ἀλλὰ μὴ ἦτον θεὰ Ἑκάτη
κ' εἰς τὰς τριόδους ἐπεριπάτει;
Σκιαὶ μὴ ἦσαν νεκρῶν ἀτάφων
αἴρουσαι πόδα πολυπλανῆ,
κ' ἔρχοντα, τώρα ζητοῦσαι τάφον
ἀπὸ τὸν ἄστοργον συγγενῆ;

Οὐδὲν τοιοῦτον. Ἐστηριγμένη
εἰς τὸν βραχίονα τῆς μιᾶς
σπεύδ' ἡ ἑτέρα, συνδεδεμένη
ὅπως εἰς δένδρον παραφυάς.
Μεστὸν τὸ βλέμμα κρύπτει δακρύων,
καὶ εἰς τὰς φλέβας τὸ αἷμα κρύον
Ἀλλὰ ἡ θλῖψις δὲν τῇ μαραίνει
ἐρυθριώσας τὰς παρειὰς,
ὅπως εἰς μῆλον ὅταν ἐμβαίνῃ
ὁ σκώληξ, φείδεται τῆς χροιᾶς,

Ἡ δ' ἄλλη αἴρουσα ἐπὶ ὤμων
πολλὰς δεκάδας ἐνιαυτῶν
εἰς ἀποθήκην φρενῶν ἀμώμων
πολὺν συνήγαγεν ἀμητὸν,
ὅθεν τὰ δέοντα νῦν ἐκλέγει,
καὶ πρὸς τὴν κόρην τοιαῦτα λέγει·
«Ἰδὲ τὸν βίον μας ὡς σανίδα
εἰς λίμνην, θύγατερ, σκοτεινὴν,
ἔχουσαν ἄγκυραν τὴν ἐλπίδα
καὶ νῆν εὐρεῖαν ὑπομονήν.

»Γαλήνη τώρα. ἔπειτα ζάλη,
καὶ μετ' ὀλίγον μαῦρος χειμὼν·
καὶ μετ' ὀλίγον; Ὁ ναύτης βάλλει
οἶνον εἰς κύλικας εὐθυμῶν.
Πρὸς τί τοῦ βίου τοσοῦτον μίσος ;
Αὔριον ἔσται ἄμεινον ἴσως».
Τοιαῦτα σώφριων εἶπεν ἐκείνη
τροφὸς πρὸς δέσποιναν προσφιλῆ.
Μικρὸν δ' ἡ κόρη, ὡς ἄνθος κλίνει,
καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων τῇ ὁμιλεῖ.

Τὸ συμπέρασμα τῶν προεκτεθέντων εἶναι, ὅτι
ἡ ἐπιτροπὴ κυρίως εἶχε νὰ κρίνῃ μόνον μεταξὺ
τῶν δύω τελευταίων ποιημάτων, ἅτινα μετὰ δι-
αφόρων μεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἴσων προτερημάτων
δικαιοῦνται ν' ἀμφισβητήσωσι τὸ βραβεῖον. Ἡ
σόσταθμος ὅμως κατὰ τὰ λοιπὰ ουσα ἡ πλά-
στιγξ, φρονοῦμεν ὅτι διὰ τὸ ἄρτιον τῆς πλοκῆς
καὶ τῆς συνθέσεώς, πρέπει νὰ κλίνῃ πρὸς τὸν
Κόδρον, εἰς ὃν καὶ ὁμοψήφως ἀπονέμεται ὁ
στέφανος καί τὸ γέρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαΐου 1874.

Οἱ κριταὶ
Γ. Α. ΜΑΚΚΑΣ, πρύτανις
Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ
Θ. Γ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

[Μετὰ ταῦτα ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρύτανις, ἀπεσφράγισε τὸ γράμμα τοῦ βραβευθέντος ποιή-
ματος, καὶ ἐστεράνωσε καὶ ἐβράβευσε τὸν προ-
ελθόντα ποιητὴν Γεώργιον Μ. Βιζυηνόν].

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΡΑΔΑΤΑ.

Πέμπτη 27)9 Ἰουλίου.

Οὐδεμία ἀξιοσημείωτος μεταβολὴ ἐν τῇ
καταστάσει τῆς ἀγορᾶς. Πάντοτε ἡ αὐτὴ
ἀπραξία, ἡ αὐτὴ γαλήνη, οὐδὲν δὲ σημεῖον
προσεχοῦς τινος βελτιώσεως. Καὶ ταῦτα
πάντα ἀνησυχοῦσι καὶ ἀποσαρρύνουσι τούς
τε κερδοσκόπους καὶ τὸ λοιπὸν δημόσιον
ὅπερ ἐνδιαφέρεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧτ-
τον εἰς τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῆς ἀγο-
ρᾶς. Οἱ κερδοσκόποι οὐδέποτε ὑπῆρξαν μᾶλ-
λον ἀδρανεῖς, μᾶλλον ἀπαθεῖς· ὅτον ἤδη,
οὐδέποτε ἔδειξαν ὀλιγωτέραν διάθεσιν περὶ
τὸ συναλλάττεσθαι. Ἤθελεν εἴπητις ὅτι
εὑρίσκονται ἐν ὁλοσχερεῖ ἀμηχανίᾳ, καὶ ὅτι
ἀφοῦ διῆλθον διὰ μέσου παντὸς εἴδους περι-
πετειῶν κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους
χρόνους, σταθμεύωσιν ἤδη ὅπως μετρήσωσι
τὰς δυνάμεις των καὶ προσπαθήσωσι νὰ
προνοήσωσι τὰ ἀποβησόμενα σχετικῶς μετὰ
τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Τουρκίας. Ἐνῶ
σφ ὁ Σαδὴκ πασσᾶς ἦττον ἐν Εὐρώπῃ καὶ
κατεγίνετο ὅπως ἀποπερατώσῃ αἰσίως τὰς
οἰκονομολογικὰς διαπραγματεύσεις, τὸ δη-
μόσιον εἶχε περισσότερον θάρρος καὶ βακκα-
λιζόμενον ὑπὸ τῶν ἐλπίδων περὶ τῆς ἐπι-
τυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐξόχου οἰκονο-
μολόγου τῆς κυβερνήσεως, ἐνεθαρρύνετο εἰς
τὰς ἐπιχειρήσεις του. Ἀφοῦ ὅμως ἐπέστρε-
ψεν ὁ Σαδὴκ πασσᾶς, ἡ ἀγορὰ ἡμῶν ἐπα-
νέκαμψεν εἰς τὴν χαύνωσιν καὶ τὴν ἀπονάρ-
κωσιν δεικνύουσα δυσοιωνισμόν τινα ἀνα-
φορικῶς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τουρκίας. Ὡς
ἐκ τούτου αἱ συναλλαγαὶ εἶναι μᾶλλον
περιωρισμέναι ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε.

Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν
ὅτι οἱ κερδοσκόποι ἀπέχουσι πράξεων πρὸς
τὴν ὕφεσιν, δὲν εἶναι οὐχ ἧττον διατεθει-
μένοι ἵνα ἐνεργῶσι πρὸς τὴν ἔκπτωσιν.

Δύο εἶναι τὰ ὠθοῦντα αὐτοὺς πρὸς τοι-
αύτην ἐπιφύλαξιν αἴτια, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ βε-
βαιότης περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως ὅλων τῶν
πληρωμῶν τοῦ Ἰουλίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ
πεποίθησις ὅτι ἡ κυβέρνησις δύναται ἀπὸ
στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ λάβῃ ὁριστικήν τι-
να ἀπόφασιν καὶ νὰ κατορθώσῃ οἰκονομο-
λογικόν τινα συνδυασμόν.

Πραγματικῶς ἡ κυβέρνησις δεικνύουσα
δραστηριότητα καὶ δύναμιν, ἐπωφελουμένη
δὲ τῶν στιγμῶν ἀνέσεως δὲν θέλει λείψει νὰ
παράσχῃ ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων τοῦ
Ἰουλίου μηνὸς, προνοεῖ ἐν καταλλήλῳ χρό-
νῳ περὶ τῶν μέσων τοῦ ἐξασφαλίσαι ἅπαξ
διὰ παντὸςτὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας.

Βεβαίως δὲ ἡ κυβέρνησις θέλει ἀφίσει
κατὰ μέρος πᾶσαν βραδύτητα, χρονοτριβὴν
καὶ ἀναβολὴν, καὶ ἐπιδοθῇ θαῤῥαλέως εἰς
τὴν ὁριστικὴν καὶ στερεὰν διοργάνωσιν τοῦ
οἰκονομικοῦ αὐτῆς συστήματος.

Τὸ χρηματιστήριον ἡμῶν σήμερον εἶναι
ὅλον ἐν ἀβεβαιότητι, μολονότι τὰ ἐκ Λον-
δίνου ληφθέντα σήμερον τηλεγραφήματα
σημειοῦσι 46 ἤτοι κατὰ 1]5 πλέον ἢ χθές.
Τὸ Γενικὸν χρέος ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς πρωΐας
διακυμαίνεται περὶ τὰ 50.22—50.25.

Οὐδὲν ἐπίσης ἄξιον λόγου ἔχομεν ἐπὶ
τῶν λοιπῶν χρεωγράφων καὶ ἀξιῶν ὧν αἱ
κατωτέρω σημειούμεναι τιμαὶ εἶναι καθα-
ρῶς ὀνομαστικαί.

Παρασκευὴ πρωΐ, 28/10 Ἰουλίου.

Γενικὸν χρέος. Ἀνοιγμα γρ. 50. 14

ΤΙΜΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ.

Γεν. Χρέος	ἀνοιγμα	γρ.	50 22/40
» »	κλείσιμον	»	50 9/40
» »	ἀνωτέρα τιμὴ	»	50 26/40
» »	κατωτέρα »	»	50 5/40
Δάνειον τοῦ 1863		γρ.	313
» τοῦ 1865		»	315
» τοῦ 1869		»	264
» τοῦ 1873		»	244
Γαμειακὰ γραμμ. τοῦ 1872		λ.στ.	79
Σιδηρόδρ. Κωνσταντ/πόλεως Κουρκίας 1ης ἐκδόσεως		»	105 3/4
» 2ας »		»	79
Γενικὴ Ἑταιρία		λ.στ.	6 14
Τράπεζα Κωνστ/πόλεως		λ.στ.	4 12
Θ.Ἑταιρ.συναλλ.καὶ χρεωγρ.		λ.Τ.	4 18
Αὐστρο-ὀθωμανικὴ Πιστ.		λ.στ.	8
Ὀθωμανικὴ Πίστωσις		λ.Τ.	8
Μετοχαὶ Τροχιοδρόμων		λ.Τ.	5 10
Ὀθωμ. Ἐμπορικὴ Ἑταιρία		λ.Τ.	3
» Βερίση καὶ Κοσούδη		λ.Τ.	3 50
Ἑλλ. δάνειον 9 %		φρ.	262
» » 8 %		»	252
Ἑλλ. Πιστωτ. Τράπεζα		δρ.	150
Λαύριον		φρ.	86

ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Λίρα τουρ. μὲ μεταλλικὰ	γρ.	105 20/40
» » » κεντάρια	»	104 35/40
» » » χαλκᾶν	»	126
Λίρα Ἀγγλίας	»	110
Ἰκοσάφραγκον	»	87 27/40
Πωλὶ αὐτοκρατορικὸν	»	89 10/40

Ὁ ὑποφαινόμενος δηλοποιῶ ὅ,τι ἐπειδὴ μέλλω κατ' αὐτὰς νὰ διαλύσω, τὰς μετὰ τοῦ συνεταίρου μου Χαζηρδζῆ Ῥαπτίλ Κασπαρὰν σχέσεις μου, ἀπὸ τοῦδε δὲν δύναμαι νὰ πορδεχθῶ εἶαν δήποτε πρᾶξιν, ἥντινα ἤθελε συνομολογήσει τις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εἰρημένου.

Τῇ 22 Ἰουνίου 1874.

(Ὑπογ.) ΑΚΟΠ ΜΕΣΡΟΠΙΑΝ.

Εἰς Ζινδζιρλὶ χάνι ἀριθ. 20

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κύριός τις διδάσκων εὐμεθόδως τὴν διπλογραφίαν δέχεται μαθητάς. Ὁ ἴδιος δέχεται καὶ παντὸς εἴδους ἐργασίας πρὸς τακτοποίησιν βιβλίων ἢ λογαριασμῶν ἢ καὶ θέσιν γραμματέως παρά τινι καταστήματι Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΩΔΕΙΤΑΙ οἰκία λιθόκτιστος κειμένη ἐν Πέρᾳ πλησίον τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου ὁδὸς Σοῦ Τερεζῆ, ἀριθ. 8 ἔχουσα 22 θαλάμους, κῆπον, τρεῖς δεξαμενὰς φρέατα καὶ σταῦλον· ὁ βουλόμενος διευθυνθήτω εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ
ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ
20 ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΩΝ
πρὸς χρῆσιν
ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ὑπὸ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΜΑΝΩΛΗ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τὸ τόσον χρήσιμον τοῖς Ἕλλησι, σύγκειται ἀπὸ 32 σελίδας τετάρτου μεγέθους καὶ ἐμπεριέχει 20 ΣΧΕΔΙΑ ἀλφαβήτου διὰ κέντημα διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν, καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἀαρβεναγωγεῖα τῆς πρωτευούσης, καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φ. Σαρίκα καὶ ἐν ἅπασι τοῖς ἑλληνικοῖς παρθεναγωγείοις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μέντορος». Ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ. Ἀλεξίῳ Μανώλη φαρμακοποιῷ, καὶ τιμᾶται γρ.12.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΝΙΩΡ

Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Σκαρίμβα ἡ λαμπροτάτη αὕτη μυθιστορία τοῦ εὐφαντάστου γάλλου συγγραφέως Ernest Capendu.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ ἐπαγωγὸς συγγραφὴ διαιρουμένη εἰς τρία μέρη, ἤτοι: «Τὸ μέγαρον τοῦ Νιὸρ» ὁ «Βασιλεὺς τῶν ναυτῶν» καὶ ὁ «Τυμπανιστὴς» διακρίνεται διὰ τὰς δραματικωτάτας ἐν αὐτῇ καὶ περιπετειώδεις σκηνὰς ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διασκεδαστικώτατον ἀνάγνωσμα εἰς πάντα φιλαναγνώστην.

Εὑρίσκεται παρ'ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τοῦ Γαλατᾶ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Γ. Σεϊτανίδῃ ὡς καὶ παρὰ τοῖς διανομεῦσι τοῦ «Νεολόγου». Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Φρ. Σαρίκα καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μέντορος». Ἐν Ἀϊδινίῳ παρὰ τῷ κ. Μιχαλάκῃ Π. Κωνσταντίνου. Ἐν Τραπεζοῦντι παρὰ τῷ Γ. Κ. Κοκκινίδῃ καὶ ἐν Βώλῳ παρὰ τῷ κ Ἀλ. Μανώλῃ, φαρμακοποιῷ.

Πᾶσα αἴτησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἀποστολὴν ἀντιτύπων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου πρὸς τὴν ἐπισταλεῖσαν τοῦ «Νεολόγου».

Εἰδοποιοῦνται δὲ οἵ τε κκ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ βιβλιοπῶλαι ὡς καὶ πάντες οἱ ἀγοράζοντες τὰ δράματα τοῦ Σαιξπήρου νὰ μὴ δέχωνται τὰ βιβλία ἀσφράγιστα, διότι τὰ μὴ φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν σφραγίδά μου θεωροῦνται κλοπιμαῖα, καὶ ὅπου ἂν εὑρεθῶσι τοιαῦτα, ὑπόκεινται εἰς τὴν διὰ τῆς ἀρχῆς κατάσχεσιν.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Τὸ ἀρτισύστατον φαρμακεῖον ἡ Ἑλλὰς κείμενον κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Γαλατᾶ ἀριθ. 112 λαμβάνει τὴν τιμὴν ὅπως εἰδοποιήσῃ τὸ σεβαστὸν κοινόν, ὅτι εἷς ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ προσιόντων ἰατρῶν καὶ γινόμενος ἐπὶ πολὺ περὶ τῆς ῥιζικῆς καὶ ἀκτου θεραπείας τῶν Κηλῶν, καὶ μετὰ πολλὰς τοιαύτας ἐπιτυχεῖς ἐκβάσεις, βεβαιοῖ πειραματικῶς ὅτι θεραπεύει ἐντελῶς ἀπάσας τὰς κήλας (σπασίματα) κτλ. μὴ λαμβάνων οὐδὲν εἰς ἀμοιβὴν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποθεραπείας.

Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 12—2 μ. μ. καθ' ἑκάστην ἐν τῷ εἰρημένῳ φαρμακείῳ ἡ Ἑλλάς.

Διεύθυνσις ἐν Παρισίοις, 22, boul. Moutmartre

VICHY

GRANDE-GRILLE. — Λυμφατικὰ πάθη. Ἀσθένειαι τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων. Φράξιμον τοῦ ἤπατος καὶ τῆς σπλήνας. Ἐμφραξις viscerale χολορικαὶ διαθέσεις, κτλ.

HOPITAL. — Πάθη τῶν χωνευτικῶν ὀργάνων, Βάρος τοῦ στομάχου. Κοπιαστικὴ χωνευσις. Ἀνορεξία δυσπεψία.

CELESTINS. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς Κύστεως, Ἀρθρίτις (ποδάγρα) Διαβήτης λευκουρία

HAUTE-RIVE. — Πάθη τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως, λυθίασις διαβήτης, λευκουρία ἀρθρίτις, κτλ Ζητεῖτε τὸ ὄνομα τῆς πηγῆς ἐπὶ τοῦ ταπώματος.

Τὰ ὕδατα τῶν ἄνω πηγῶν, τοῦ Vichy εὑρίσκονται παρὰ τοῖς ΚΚ. Βελιτς καὶ Σα. Β. Ζαννῆ, καὶ πάντα φαρμακοπωλεῖον καὶ φαρμακεῖον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΑΖΙΖΙΕ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΟΝΗΣΩΝ.
Ἀρχόμενον ἀπὸ τὸ σάββατον 22 Ἰουνίου.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

ὥρ.Λ. Καταπλοι εἰς γέφυραν.
11 10 Ἀπὸ Μάλτεπε, Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην.
11 30 Παντείχιον, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Ζμικρὸ. καὶ Χάλκην.
1 15 Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην καὶ Πρώτην.
7 30 Παντῆχι, Χαρταλιμὴν, Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοϊ)

Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
2 — Διὰ Καδίκιοϊ, Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
9 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
10 — Μάλτεπε, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν καὶ Παντῆχι.
10 45 Πρώτην, Ἀντιγόν. Χάλκην, Πρίγκηπον.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 15 Πρίγκηπον, Χάλκην, Μάλτεπε.
11 — Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ Καδίκιοι.
7 15 Παντῆχι, Χαρταλιμ. Πρίγκηπον, Χάλκην, Μάλτεπε, Καδίκιοι.
9 — Πρίγκηπον, Δζάκομο, Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην.

Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
1 45 Καδίκιοϊ, Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
2 45 Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Δζάκομο, Πρίγκηπον
10 — Πρώτην, Ἀντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, Χαρταλιμὴν, Παντῆχι.
11 — Μάλτεπε, Χάλκην, Πρίγκηπον.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΔΙΚΙΟΙ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
ὥρ.Λ. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30—11 15—11 45.

Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
ὥρ.Λ. 11 30—12 30—1 15—2—2 45—3 45—5—8 15—9—9 45—10 30-11 15-12.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
ὥρ. Λ. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—10—11—12.

Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
ὥρ. Λ. 12—1—2—3—4—5—6—8—9—10—11—12.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.
ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
ὥρ.Λ. Κατάπλοι εἰς γέφυραν.
11 30 Ἀπὸ Ἅγιον Στέφανον, Μακρίκιοϊ, Ψωμαθεῖα, Γενίκαπου.
ὥρ.Λ. Ἀπόπλοι ἐκ γεφύρας.
10 30 Διὰ Γενίκαπι, Ψωμαθεῖα, Μακρίκιοϊ, Ἅγιον Στέφανον,

ΓΡΑΜΜΗ ΧΑΙΔΑΡ ΠΑΣΣΑ.
Ἡ γραμμὴ αὕτη συμπίπτει μὲ τὰς ἀναχωρήσεις καὶ ἀφίξεις τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Νικομηδείας.

Ἀναχωρήσεις ἐκ τῆς γεφύρας.		Ἀναχωρήσεις ἐκ Χαϊδὰρ πασσᾶ.	
ὥρ.Λ.		ὥρ.Λ.	
12 10	διὰ Νικομήδειαν	12 55	Ἀπὸ Παντείχειον
2 45	» Γκέπζε	3 25	» Νικομήδειαν
3 30	» Νικομήδειαν	4 30	» Ἐρένκιοϊ
3 50	» Φ. Βακτζὲ (*)	5 30	» Φ.Βακτζὲ (*)
5 20	» » » (*)	7	» » » (*)
7 20	» » » (*)	9	» » » (*)
8 15	» Νικομήδειαν	10 30	» Γκέπζε (*)
8 50	» Φ Βακτζὲ (*)	11	» Φ.Βακτζὲ (*)
10 40	» Παντείχειον	11 25	» Νικομήδειαν
10 55	» Φ. Βακτζὲ (*)	12 25	» Φ.Βακτζὲ (*)

(*) Μόνον τὰς παρασκευὰς καὶ κυριακάς.
Καθ' ἡμέραν διὰ Χαϊδὰρ πασσᾶν.

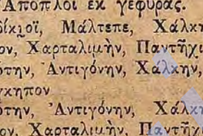

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΣΙΡΚΕΤ-Ι-ΧΑΪΡΙΕ.
Ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δευτέρας 1 Ἰουλίου μέχρι τῆς 31 ἰδίου.
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.
Ταξεῖδια καθημερινά.
ΚΑΤΑΠΛΟΙ ΕΙΣ ΓΕΦΥΡΑΝ.
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΧΘΗ
(συγκοινωνοῦσα μετὰ τῆς ἀσιατικῆς).

ὥρ.	Δ.		
10 45		Ἀπὸ Γενιμαχαλὲ, Μεζαρμπουρνοῦ Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Κισσὰρ, Βεβέκιον	33
11 30		Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Βογιατζίκιοϊ, Ρ. Ἴσαρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοϊ.	32
12	—	Ρ. καὶ Α. Καβάκια, Μεζάρμπουρν. Βουγιοὺκ Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ.Ἴσαρ, Βεβέκ.	25
1	—	Γενιμαχαλὲ, Μεζάρμπουρνου, Βουγιοὺκδερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν.	34
1	30	Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺκδερὲ, Θεραπεῖα,	19

Θεραπεῖα, Βουγιούκδερε, Μεζάρμπουρνου.

11	15	Βεβέκιον, Ρ. Ἴσσὰρ Ἐμιργιὰν, Νεοχώριον, Θεραπ, Βουγιούκδ. Γενιμαχ.	19

Γραμμὴ Ἀρναούτκιοϊ.

12	15	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Ἀρναούτκιοϊ.	1
1	—	Ἀπὸ τὴν γέφυραν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοϊ.	2
1	45	Ἀπὸ τὴν γέφυραν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀρναούτκιοι.	22
4	15	Κουρουτ.Ἄρνα. (Ἐκτὸς τῶν παρασκ),	28
9	—	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ. Κουρουτσεσμὲ, Ἀρναούτ. (καὶ ἐκεῖθεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν γέφυραν).	20
10	—	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτ. (καὶ ἐκεῖθεν κατ'εὐθεῖαν εἰς γέφυραν).	1
11	—	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοι. (Ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).	29
11	20	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Κουρούτστεσμε, Ἀρναούτκιοϊ,	2
11	40	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ Κουρούτσεσμε Ἀρναούτκιοϊ (Ἐκτὸς τῶν παρασκ).	1
12	—	Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ (τὰς παρασκευὰς καὶ εἰς Κουρουτσεσμέ).	22

ΑΣΙΑΤΙΚΗ ΟΧΘΗ.

2	15	Σκούταρι, Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγκελκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδυλὶ, Α Χισσὰρ, Κάνλιτζα, Πασσᾶ Βαξὲ. Βέικος. (Τὰς παρασκευὰς Τζιπουκλὶ καὶ Βουγιουκδερε).	21
3	15	Βεσικτὰς, Κουσγουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοι. Βανίκιοϊ, Ἀρναούτκιοϊ. (τὰς παρατκευὰς εἰς Κανδυλὶ, Ἀν. Χισσὰρ, Κάνλιτζα. Π. Βαξὲ, Βέηκος. καὶ Βουγιούκδερε (Ἐκτὸς Ἀρναούτ.)	2
9	—	Κουσκουντζ. Βεηλέρβεη, Τζεγκέλ. Βανίκοϊ. Ἀν. Χισὰρ. Κάλιντ. Πατσᾶ Βαξὲ. Βέϊκος καὶ ἐκεῖθεν κατ'εὐθεῖαν εἰς τὴν γέφυραν (Τὰς δὲ παρασκευὰς καὶ εἰς Βουγιούκδερε).	2
9	45	Κουσκουντζοὺκ, βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοι, Βανίκοι, Α. Ἴσσὰρ, Κάνλιδζα, Πασσᾶ βαξὲ. βέηκος, Θεραπεῖα βουγιούκδερε (Τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρας 10).	17
10	30	Βανίκιοι, Κανδιλὺ Α. Χισὰρ, Κάνλιτζα, Ρ. Πασσᾶ Μαχαλὲ Πασσᾶ Βαξὲ, Βέηκος, Βουγιούκδ. (ἐκτὸς τῶν παρ).	28
10	45	Κουζκουντζ. Βεηλέρβ. Τσεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Κανδυλὺ, Α. Ἴσαρ, Κάνλιδζα, Πασσᾶ Βαξὲ, Βέηκος, (τὰς παρασκευὰς εἰς τὰς ὥρ. 11).	21
11	10	Κουσγουντζοὺκ, Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκιοϊ, Βανίκιοϊ, Α. Ἴσσαρ, Κάνλιτζα. Βεηκός. (Ἐκτὸς τῶν παρασκ)	23
11	35	Καβατὰς, Κουσγουτζοὺκ, Βεηλέβεη, Τζεγκέλκιοϊ. Βανίκιοϊ.	3

Σημ. Προσωρινῶς καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν, τῶν κυριακῶν καὶ τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν θέλει γίνεσθαι συμπληρωματικὸς ἀπόπλους κατὰ τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωΐας τουρκιστὶ ἀπὸ Γενιμαχαλὲ διὰ τὴν γέφυραν προσεγγίζοντος τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ εἰς Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Πασσᾶ Βαξὲ, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσσὰρ, καὶ Α Ἴσσὰρ. Τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς τὰς ὥρας 8 1)2 ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Γενιμαχαλὲ προσεγγίζον εἰς τὰς αὐτὰς ἀποβάθρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΣΚΟΥΤΑΡΙ.
Ταξεῖδια καθημερινά.
Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.
ὥρ. Λ. 11 30 κατ' εὐθεῖαν. —12—12 30—1—1 30—2—2 30—3—3 30—4—4 30—5—5 30—6—6 35—7 30—8 15—8 40 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς,—9 κατ'εὐθεῖαν—9 40—10—10 30—10 40—11 5—11 25—1140—12.

Ἀπὸ Γέφυραν εἰς Σκούταρι.
ὥρ. Λ. 11 45 κατ' εὐθεῖαν.—12 15—12 40—1 10—1 40—2 15—2 45—3 10—3 40—4 10—4 40 προσεγγίζον εἰς Βεσικτὰς—5 10 κατ' εὐθεῖαν—6—6 30—7—8 — 8 30—9—9 30—10—10 20—10 40—11—11 15—11 40—11 50——12 5.

Ταξεῖδια παρασκευῶν.
Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.
ὥρ. Λ. 12 κατ' εὐθεῖαν—12 30—1—1 30—2—2 30—3—3 30—4—4 30—5—5 40—6 10—6 45—7 30—8 15—8 40 προσ. εἰς Βεσικτάς.—9 κατ' εὐθεῖαν—9 30—10—10 20—10 40—11—11 40—12.

Ἀπὸ γέφυραν εἰς Σκούταρι.
ὥρ. Λ. 12 15 κατ' εὐθεῖαν—12 40—1 10—1 45—2 15—2 45—3 15—3 40—4 15—4 40 προσ. Βεσικτάς.—5 30—6—6 30—7—8—8 30—9—9 30—9 50—10 20—10 45—11—11 15—11 40—12 5.

Ταξεῖδια κυριακῶν.
Ἀπὸ Σκούταρι εἰς γέφυραν.
ὥρ. Λ. 12 κατ' εὐθεῖαν—12 30—1—1 30—2—2 30—3—3 45—4 15—5—5 30—6 45—6 45—8—8 30 προσ. εἰς Βεσικτάς.—9 15 κατ' εὐθεῖαν. —9 45—10 15—10 45—11 10—11 30—12.

Ἀπὸ γέφυραν εἰς Σκούταρι.
ὥρ. Λ. 12 κατ'εὐθεῖαν.—12 30—1—1 30—2—2 30—3—3 45—4 15—5 προσεγγ. εἰς Βεσικτὰς —5 30 κατ' εὐθεῖαν.—6 10—6 45—8—8 40—9 15—9 45—10 15—10 45—11 10—11 35—12 5.

Γραμμὴ Σιρκετζὶ Ἰσκελεσί, Τοπχανὲ καὶ Καβατάς.

ὡρ.	λεπ.	
12		Ἀπὸ γέφυραν εἰς Τοπχανὲ καὶ Καβατάς.
1		» Σιρκετζὶ ἰσκελ. εἰς Τοπχ. καὶ Καβατ.
2		» » » » » »
3		» » » » » »
4		» » » » » »
5		» » » » » »
8	15	» γέφυραν εἰς Τοπχανὲ καὶ Καβατάς.
9	15	» Σιρκετζὶ ἰσκελ. εἰς Τοπχ καὶ Καβατ.
10	15	» » » » » »
11		» » » » » »

—o—

12	30	» Καβατὰς εἰς Τοπχ. καὶ Σιρκετζὶ-ἰσκελ.
1	30	» » » » » »
2	30	» » » » » »
3	30	» » » » » »
4	30	» » » » » »
6	—	» Καβατὰς εἰς Τοπχανὲ, Σιρκετζὶ-ἰσκελεσὶ καὶ γέφυραν.
8	45	» Καβατὰς εἰς Τοπχ. καὶ Σιρκετζὶ-ἰσκελ.
9	45	» » » » » »
10	45	» » κατ' εὐθεῖαν εἰς Σιρκετζὶ ἰσκελεσί.
11	30	» Καβατὰς εἰς Τοπχ. καὶ γέφυραν.

Γαλατᾶ, 25 Ἰουνίου 1874.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς γραμμῆς τοῦ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ θέλουσι κάμνει τὰ ἑπόμενα ταξεῖδια (ἐκτὸς τῶν παρασκευῶν).

2	—	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
3	15	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	29
10	20	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
11	—	Ἀπὸ Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ.	3
1	30	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
2	45	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	29
10	—	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλαδζάκ. (Ἐκτὸς τῶν κυριακῶν).	29
10	45	Ἐκ τῆς γεφύρας εἰς Χαρὲμ Ἰσκελεσὶ καὶ Σαλατζάκ.	3

Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία τῆς δι' ἀτμοπλοίων μεταμοιδῆς ὀχημάτων, ἵππων καὶ ἑτέρων τετραπόδων μεταξὺ Κων]πόλεως (Σιρκεδζὶ Ἰσκελεσὶ) Σκούταρι καὶ Καβατάς.

Ἀπὸ Σκούταρι εἰς Σιρκετζὶ Ἰσκελεσὶ.

ὥρ.	Λ.	
1	45	προσ. Καβατάς.
3	10	κατ' εὐθεῖαν.
4	45	»
9	15	»
10	20	»
11	15	προσ. Καβατάς.

Ἀπὸ Σιρκετζὶ Ἰσκελεσὶ εἰς Σκούταρι.

ὥρ.	Λ.	
2	30	κατ' εὐθεῖαν.
3	45	προσ. Καβατάς.
5	15	»
10	—	κατ'εὐθεῖαν.
10	45	»
11	30	ἀπὸ Καβᾶεἰς Σκούταρι.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ.
Κατάπλοι εἰς γέφυραν.

ὥρ.	Λ.	
11	—	Γενιμαχαλὲ, Βουγιοὺκ-Δερὲ, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἰστὰρ, Βεβέκιον, Βεσκτάς.
11	30	Ἀρναούτκιοι, Κουρούτσεσμε, Ὀρτάκιοι, Βεσικτὰς, Καβατάς.
11	30	Βεηκὸς, Πασσᾶ Βαξὲ, Ρ. Π. Μαχαλεσὶ, Κάνλιδζα, Α. Ἴσαρ, Κανδυλλὶ, Βανίκιοι, Τσεγκέλκιοι, Βεηλέρβεη, Κουσκουντζοὺκ, Βεσικτὰς, Καβατάς.
1	15	Ἀρναούτκιοι, Βεηλέρβεη, Ὀρτάκιοι, Κουσκουντζοὺκ, Βεσικτὰς, Καβατάς.
2	—	Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Π. Βαξὲ, Κάνλιδζα, Α. Ἴσαρ, Κανδυλλὶ, Βανίκιοι, Τζεγκέλκ. Βεηλέρβεη, Κουσκουντζούκ.
2	—	Γενιμαχαλὲ, Μεζαρμπουρ. Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένια, Βογιατζ. Ρ. Χισσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
3	—	Μεζαρμπουρνοῦ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα Νεοχώριον, Στένια, Βογιατζ. Ρ. Χισσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
3	30	Βουγιούκδερε, Βεηκὸς, Π.Βαξὲ, Ρ Πασᾶ, Κάνλιδζα, Α.Ἴσαρ, Κανδυλλὶ, Βανίκιοι, Τσεγκέλκιοι, Βεηλέρβεη.
4	—	Γενιμαχαλὲ, Μεζαρμπουρνοῦ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Στένη, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσαρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι. Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
5	—	Γενιμαχαλε, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσαρ, Βεβέκ. Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
6	—	Μεζαρμπουρνοῦ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Νεοχώριον, Βογιατζίκιοι, Ρ. Χισσὰρ, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, βεσικτάς.
6	30	Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσαρ, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
7	—	Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ.Χισσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
7	30	Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσαρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Κουρουτσεσμὲ, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
8	—	Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Νεοχώριον, Ἐμιργιὰν, Ρ. Ἴσαρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
8	45	Βουγιούκδερε, Βεηκὸς, Πασσᾶ βαξὲ, Ῥιφὰτ πασσᾶ μαχαλεσὶ, Κάνλιδζα, Α. Ἴσαρ, Κανδυλλὶ, Βεηλέρβεη, Κουσκουντζοὺκ. Σκούταρι.
9	—	Γενιμαχαλὲ, Βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Στένια, Βογιατζίκ. Βεβέκ,'Αρναούτκιοι, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
9	45	Γενιμαχαλὲ, βουγιούκδερε, Θεραπεῖα, Βεηκὸς, Στένια, Βογιατζίκ. Ρ.Χισσὰρ, Βεβέκιον, Ἀρναούτκιοι, Ὀρτάκιοι, Βεσικτάς.
9	15	Βεσικτὰς, Ὀρτάκ. Ἀρναούτ. Ρ. Χισσὰρ, Βογιατζίκ. Νεοχώριον Θεραπ. Βουγιούκ.
9	30	Κουσκουντζοὺκ Βεηλέρβεη, Τζεγκέλκ. Βανίκιοι, Α. Χισὰρ, Κάνλιτζα, Πασσᾶ Βαξὲ, Βέηκος, Βουγιούκδερε, Μεζαρμ-Ρ. καὶ Α. Καβάκ.
10	—	Καβατὰς, Βεσικτὰς, Ὀρτάκιοι, Κουρούτσεσμε, Ἀρναούτκιοι.
10	30	Βεηλέρβεη, Τσεγκέλκιοι, Βανίκιοι, Κανδυλὶ, Α. Ἴσαρ, Κάνλιδζα, Τζιπουκλὴ, Π. Βαξὲ, Βεηκὸς, Θεραπ. Βουγιούκδερε.
10	30	Βεσικτὰς